NUMER 132.

DZIENNIK POWSZECHNY

$\frac{1}{13}$ Czerwca 1863 r.

BIURO REDAKCJI:
Krakowskie-Przedmieście
Nr. 415.
Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się.

Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.

PRENUMERATA:
w Biurze Redakcji
Nr. 415.
Oraz na wszystkich Stacjach Pocztowych w Cesarstwie i Królestwie

Prenumerata w Warszawie:
Rocznie Rs. 8.—Półrocznie Rs. 4.—Kwartalnie Rs. 2.
Miesięcznie kop. 67.—Nr. pojedynczy kop. 5.

Sobota, 13 Czerwca 1863.

Prenumerata na Prowincyi:
Rocznie Rs. 9 k. 20.—Półrocznie 4 k. 60.—Kwartalnie 2 k. 30.
Za przesyłkę w kopertach Kwartalnie Rs. 1.

SPIS RZECZY.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

UKAZ DO RADY ADMINISTRACYJNEJ NASZEGO KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Zapatrzywszy się na Ustawę Emerytalną z dnia 4 (16) Marca 1835 i 2 (14) Lipca 1841 roku, na przepisy Najwyżej zatwierdzone pod dniem 25 Czerwca (7 Lipca) 1836 roku, na postanowienia Rady Administracyjnej z d. 24 Listopada (6 Grudnia) 1850 r. i z dnia 30 Października (11 Listopada) 1856 r., tudzież na rozkaz z d. 21 Maja (2 Czerwca) t. r.; w skutek raportu Komisji Emerytalnej, przedstawionego NAM przez Radę Administracyjną NASZEGO Królestwa Polskiego,

Stanowimy:

Artykuł I. Udzielone zostają pod zwykłemi warunkami pensje emerytalne, oraz dodatki do takowych pensij, rocznie:

1. Radcy Dworu Marcelemu Gautier, byłemu Redaktorowi protokółów posiedzeń Rady Administracyjnej Królestwa, za 21 letnią służbę, w ciągu i z powodu której uległ ciężkiej i nieuleczonej chorobie oczu, rs. 240 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

2. Józefowi Cieszewskiemu, b. Woźnemu Kancelarji Rady Administracyjnej Królestwa, za 33 letnią służbę rs. 100, z funduszu Stowarzyszenia Emerytalnego.

3. Janowi Gerlach, b. woźnemu posługaczowi przy Sądzie Pokoju Okręgu Stanisławowskiego, ostatecznie Woźnemu nadetatowemu tegoż Sądu, za 26 letnią służbę, rs. 15, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

4. Pani Franciszce z Malecińskich Dziewulskiej, wdowie po Janie Dziewulskim, Podsędku Sądu Pokoju Okręgu Włodawskiego, za 43 letnią jej męża służbę rs. 250, z których rs. 221 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 29 z funduszów Skarbowych.

5. Rzeczywistemu Radcy Stanu Józefowi Mikułowskiemu, b. Członkowi Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu, za 35 letnią służbę, do pensji rs. 625, nadanej mu już Ukazem NASZYM z d. 5 (17) Czerwca 1862 r., dodatek w ilości rs. 1,875, z których rs. 1,250 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 625 w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

6. P. Julji z Prokopowiczów 1o ślubu Pawlikowskiej, 2o Szokalskiej, wdowie po Mikołaju Szokalskim, Zastępcy Obrońcy Prokuratorji w Warszawie, za 34 letnią jej męża służbę, rs. 112 k. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

7. Pani Helenie z Rybickich Buksickiej, wdowie po Janie Buksickim, p. o. Członka Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Zarządzającego Wydziałem Kryminalnym tejże Komisji, za 38 letnią jej męża służbę, rs. 1,125 z funduszu Stowarzyszenia Emerytalnego.

8. Radcy Stanu Wojciechowi Konopka, b. Członkowi Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Zarządzającemu Wydziałem Administracji i Kontroli tejże Komisji, za 38 letnią służbę rs. 2,250, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

9. Onufremu Raciborskiemu, b. Leśniczemu lasów do m. Pyzdr i Zaborowa należących, za 31 letnią służbę, do pensji rs. 90, nadanej już Ukazem NASZYM z dnia 18 (30) Marca 1858 r., dodatek w ilości rs. 30, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

10. Pani Paulinie Franciszce z Czerwińskich Góreckiej, wdowie po Łukaszu Góreckim, Starszym Pomocniku Naczelnika Powiatu Płockiego, za 30 letnią jej męża służbę rs. 112 k. 50, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

11. Pani Karolinie z Rojkiewiczów Kucewicz, wdowie po Adamie Kucewiczu, Lekarzu Powiatu Bialskiego, za 27 letnią męża jej służbę, rs. 74 k. 62, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

12. Radcy Dworu Ludwikowi Wilhelmowi Mejzer, b. Budowniczemu Gubernji Lubelskiej, za 42 letnią służbę rs. 675, z których rs. 595 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 80, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

13. Tomaszowi Kaczorowskiemu, b. Kasjerowi Kasy Ekonomicznej m. Serocka, za 41 letnią służbę rs. 180, z których rs. 162 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 18, w drodze łaski, z funduszów miejskich.

14. Pani Karolinie Dorocie z Tangermanów Dornstejn, wdowie po Ludwiku Dornstejn, Burmistrzu m. Markuszewa, oraz dwóm synom Ludwikowi-Janowi i Józefowi-Aleksandrowi, za 22 letnią męża i ojca ich służbę rs.50, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, to jest dla wdowy rs. 30, dla synów zaś rs. 20.

15. Pani Elżbiecie z Kijeskich rozwiedzionej Kuczborskiej, 2o ślubu Thym, wdowie po Edwardzie Thym, niegdyś Kapitanie pułku 3go strzelców pieszych b. Wojska Polskiego, ostatecznie Pułkowniku korpusu Żandarmów Wojsk Cesarsko-Rosyjskich,zostającym do szczególnych poruczeń przy Naczelniku trzeciego Okręgu tegoż Korpusu, za 21 letnią męża jej służbę, w b. Wojsku Polskiem odbytą, niezależnie od pensji nadanej jej w ilości rs. 128 kop. 75 z funduszów Cesarstwa, za służbę tegoż wojskową Cesarsko-Rosyjską rs. 169 k. 90, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

16. Katarzynie z Nowakowskich 1o ślubu Dobińskiej, 2o Sadowskiej, wdowie po Jakóbie Sadowskim, Strażniku przy więzieniu Płockiem, oraz ich dzieciom: Joannie, Franciszkowi i Kazimierzowi, za 29 letnią wojskową i cywilną męża i ojca ich służbę, rs. 25 w drodze łaski, z funduszów Skarbowych, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

17. Franciszkowi Nowickiemu, niegdyś Porucznikowi pułku 3go strzelców konnych b. Wojska Polskiego, a następnie Dozorcy stacyjnemu przy zakładzie stada rządowego koni w Janowie, za 20 letnią służbę wojskową po dzień 17 (29) Listopada 1830 r. odbytą, rs. 229 kop. 87 1/2, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

18. Annie z Wolframów Marcinowskiej, wdowie po Józefie Marcinowskim, Strażniku przy głównym domu kary w Warszawie, oraz synowi Aleksandrowi-Józefowi za 22 letnią wojskową i cywilną męża i ojca ich służbę, rubli 20, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych, to jest dla wdowy rs. 15, dla syna zaś rs. 5.

19. Aloizemu Skalskiemu, b. Burmistrzowi m. Opoczna, za 33 letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 225, z których rs. 163 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 62, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

20. Pani Aleksandrze z Gerlachów Olszewskiej, wdowie po Janie-Stanisławie Olszewskim, Sekretarzu biura Naczelnika Powiatu Wielunskiego, oraz trzem synom,z pierwszego, z Wiktorją z Wojciechowskich, Antoniemu-Henrykowi,—z drugiego, z pozostałą wdową Karolowi-Walerjanowi i Stanisławowi, za 24 letnią męża i ojca ich służbę rs. 45, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

21. Pani Elżbiecie z Zawadzkich Łąckiej, wdowie po Antonim Łąckim, Kanceliście przy Magistracie m. Piotrkowa, za 34 letnią męża jej służbę, rs. 33 kop. 75, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

22) Ludwikowi Głodkowskiemu v. Włodkowskiemu, b. Strażnikowi Domu przytułku starców kalek w Górze Kalwarji, za 23 letnią służbę rubli 18, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

23. Łucji z Bystrzyckich Balcerzak, inaczej Balcerskiej, Balcerowskiej v. Balcerkowskiej, wdowie po Janie Balcerzaku, b. policjancie przy Magistracie M. Rychwała, oraz ich dzieciom: Józefowi, Franciszce i Ignacemu, za 25 letnią męża i ojca ich służbę, rubli 15 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

24. Radcy Kolegialnemu Piotrowi Wołk-Leonowiczowi, b. Radcy Wydziału Administracyjnego w Rządzie Gubernialnym Augustowskim, za 38 letnią służbę do pensji rs. 180, nadanej już Ukazem Najwyższym z dnia 14 (26) Maja 1845 r. dodatek w ilości rs. 720, z których rs. 483 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 237 z funduszów Skarbowych.

25. Dymisjonowanemu Jenerał-Majorowi Konstantemu Wogak, b. Dyrektorowi Komisji Kwaterniczej w Warszawie, za 47 letnią wojskową i cywilną służbę, do pensji rs. 860, nadanej mu już Ukazem NASZYM z dnia 23 kwietnia 1862 roku, dodatek w ilości rs. 1010, z których rs. 676 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 334, z funduszów Skarbowych.

26. P. Emmie z Schyllerów Klimkiewicz, wdowie po Karolu Klimkiewiczu, Komisarzu Cyrkułu 7go Policji Wykonawczej M. Warszawy, za 29 letnią męża jej służbę rs. 75, z funduszów Skarbowych.

27. Norbertowi Orlickiemu, b. Adjunktowi Archiwum Wydziału Przemysłu i Kunsztów w Komisji R. S. W., za 20 letnią służbę rs. 90, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

28. P. Marjannie z Rostkowskich 1go ślubu Grabowskiej,2go Galińskiej wdowie po Józefie Galińskim, posłańcu konnym przy biurze Naczelnika Powiatu Gostyńskiego, oraz córce Florentynie, za 32 letnią męża i ojca ich służbę rs. 50, z których rs. 6 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 44 w drodze łaski z funduszów Skarbowych, to jest dla wdowy rs. 37 kop. 50, dla córki zaś rs. 12 kop. 50.

29. Julianowi Bieńduchowskiemu b. Kontrolerowi Wydziału służących w Warszawie, za 30 letnią służbę, do pensji rs. 75, nadanej już Ukazem Najwyższym z dnia 20 Lipca (1 Sierpnia) 1849 r. dodatek w takiejże ilości, t. j. rs. 75, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

30. Radcy Kolegjalnemu Grzegorzowi Buczyńskiemu, b. Naczelnikowi Powiatu Bialskiego, za 36 letnią służbę rs. 787 kop. 50, z których rs. 700 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 87 kop. 50 z funduszów Skarbowych.

31. Aleksandrowi Sadłuckiemu, b. Konduktorowi drogowemu, za 33 letnią wojskową i cywilną służbę do pensji rs. 56 kop. 25, nadanej mu już Ukazem NASZYM z dnia 18 (30) Września 1862 roku, dodatek w ilości rs. 56 kop. 25, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

32. Aleksandrowi Zawistowskiemu, b. Dróżnikowi, za 32 letnią wojskową i cywilną służbę rs. 32 kop. 25, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

33. P. Marjannie z Brzostowiczów Złotkiewicz, wdowie po Erazmie Złotkiewiczu, Ekspedytorze poczty w Włocławku, za 15 letnią męża jej służbę przed rokiem 1824 odbytą, a poprzednio z ogółu lat jego służby wyłączoną, do pensji rs. 40 kop. 4, przyznanej jej już decyzją Komisji Emerytalnej z dnia 15 (27) Października 1844 r., dodatek w ilości rs. 19 kop. 96, z funduszów Skarbowych.

34. Rzeczywistemu Radcy Stanu Teodorowi Kobierskiemu, b. Pomocnikowi Naczelnika Okręgu Pocztowego Królestwa i Warszawskiego Dyrektora Poczt, Zarządzającemu Pocztamtem Warszawskim, za 47 letnią służbę, do pensji rubli asygnacyjnych 333 czyli rs. 95 kop. 14 z funduszów Cesarstwa, Ukazem Najwyższym z d. 21 Grudnia 1832 r. i rs. 924 kop. 86 z funduszów Królestwa, Ukazem Najwyższym z d. 21 Września (3 Października) 1848 r. już mu nadanej, dodatek w ilości rs. 1,580, z których rs. 1041 kop. 14 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 538 kop. 86 z funduszów Skarbowych.

35. Feliksowi Kozakiewiczowi b. Ekspedytorowi Poczt w Ciechanowie, za 37 letnią służbę rs. 75, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

36. Maciejowi Adamskiemu Ekspedytorowi Poczt w Kransnymstawie, za 52 letnią służbę do pensji rs. 90, nadanej mu już Ukazem Najwyższym z d. 4 (16) Maja 1848 r., dodatek w ilości rs. 60, z których rs. 48 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 12 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

37. Aleksandrowi Rybickiemu Ekspedytorowi Urzędu Pocztowego pogranicznego w Służewie, za 35 letnią służbę rs. 262 kop. 50, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

38. Antoniemu Dewison, b. Urzędnikowi do szczególnych poruczeń przy Dyrektorze Poczt w Królestwie, za 40 letnią służbę, do pensji rubli asygnacyjnych 1200 czyli rs. 342 kop. 85 5/7 z funduszów Cesarstwa Ukazem Najwyższym z d. 23 kwietnia 1832 r. i rs. 240 z funduszów Królestwa Ukazem Najwyższym z dnia 18 Lutego (2 Marca) 1847 r. już mu nadanych, dodatek w ilości rs. 510, z których rs. 435 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 75 z funduszów Skarbowych.

39. P. Wiktorji z Nowickich Skorupskiej, wdowie po Karolu Skorupskim Naczelniku Urzędu Pocztowego pogranicznego w Łomży, za 36 letnią męża jej służbę rs. 196 kop. 87 1/2, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

40. Józefowi - Edwardowi - Bronisławowi Dratz b. Naczelnikowi Kancelarji Zarządu Poczt w Królestwie za 20 letnią służbę, w ciągu i z powodu której uległ nieuleczonej chorobie osłabienia wzroku, rs. 210 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

41. Brygidzie Żuchowskiej, tancerce Teatrów Warszawskich, za 21 letnią służbę rs. 48, z funduszów Skarbowych.

42. Radcy Stanu Karolowi Bejthel, b. Dyrektorowi Gimnazjum w Piotrkowie, za 37 letnią służbę rs. 1200, z których rs. 868 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 332 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

43) Annie Eleonorze z Skurskich Panceram, wdowie po Mikołaju Panceram, Nadzorcy Etatowym Szkoły Powiatowej w Wieluniu, za 32 letnią męża jej służbę rs. 262 kop. 50, z których rs. 197 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 65 kop. 50 z funduszów Skarbowych.

44. P. Klementynie z Szultzów Konopczyńskiej, wdowie po Stanisławie Konopczyńskim, Nauczycielu Szkoły Elementarnej i rzemieślniczo-niedzielnej w mieście Lipnie, oraz ich dzieciom: Władysławowi, Stanisławie, Antoninie, Ignacemu, Wojciechowi i Aleksandrowi za 25 letnią męża i ojca ich służbę rs. 75, z których rs. 56 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 19 z funduszów Skarbowych, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

45. Antoniemu Więckowskiemu, b. Strzelcowi w Leśnictwie Przasnysz,za 26 letnią służbę rs. 15 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

46. P. Henryce z Hyrzyckich Liszka, wdowie po Antonim Aleksandrze Liszka, magazynierze Rządowego Składu Głównego żelaza w Warszawie, oraz ich dzieciom; Janowi, Marji, Cecylji i Stefanji-Marji za 21 letnią męża i ojca ich służbę, rs. 108 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

47. Ignacemu Przeciszewskiemu, b. Pisarzowi Magazynu Solnego w Ostrołęce, za 42 letnią służbę rs. 900, z których rs. 793 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 107, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

48. Marcinowi Antuszewiczowi,b. Rachmistrzowi Banku Polskiego, za 44 letnią służbę rs. 600, z których rs. 150 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 450 w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

49. P. Juljannie Marcjannie z Rywackich Sikorskiej, wdowie po Mikołaju Sikorskim, Kontrolerze w Banku Polskim, za 32 letnią męża jej służbę rs. 150, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

50. Hieronimowi Kisielewskiemu, b. Strażnikowi przy Administracji Rządowej Dochodów Skarbowych tabacznych, za 30 letnią służbę rs. 75, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

51. Barbarze z Gotnerów Gurzkowskiej, wdowie po Wojciechu Gurzkowskim, chirurgu Banku Polskiego, oraz synowi Mieczysławowi za 27 letnią męża i ojca ich służbę rs. 16 kop. 66, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, t. j. dla wdowy rs. 12 kop. 50, dla syna zaś rs. 4 kopiejek 16.

52. Władysławowi -Alfonsowi Kronenberg, b. Starszemu Urzędnikowi do szczególnych poruczeń przy Administracji Rządowej dochodów Skarbowych tabacznych, za 20 letnią służbę rs. 240, z funduszów Skarbowych.

53. Bogumiłowi-Szczepanowi Zwierzchowskiemu, b. Strażnikowi objazdowemu w Leśnictwie Włocławek, za 29 letnią służbę rs. 18 kop. 75, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

54. Rzeczywistemu Radcy Stanu Feliksowi Wojciechowi Gumińskiemu, b. Dyrektorowi Wydziału Dóbr i Lasów w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, za 51 letnią służbę do pensji rs. 2250, nadanej mu już UkazamiNajwyższemi z d. 14 (26) Maja 1845 r. i z d. 12 (24) Sierpnia 1847 r., dodatek w ilości rs. 1500, z których rs. 1146 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 354, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

55. Pani Franciszce Teresie z Gerszów Goebel, wdowie po Wilhelmie Goebel, Adjunkcie starszym, w biurze Komisarza delegowanego do odbioru soli od Austrji w Krakowie, — oraz ich dzieciom: Zygmuntowi- Jerzemu, Łucji - Ludwice, Józefowi-Antoniemu, Robertowi - Adolfowi i Sewerynie-Wiktorji, za 31 letnią męża i ojca ich służbę rs. 500, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

56. Radcy Dworu Tomaszowi Szwejkowskiemu, b. Urzędnikowi do szczególnych poruczeń przy Wydziale Górnictwa, za 35 letnią służbę rs. 900, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

57. Ksaweremu Kamińskiemu, b. Strażnikowi Straży Skarbowej w Warszawie, za 29 letnią wojskową i cywilną służbę rs. 37 kop. 50, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

58. Janowi Marskiemu,b. Pomoicnkowi Kontrolera Skarbowego Okręgu Łomżyńskiego, za 33 letnią wojskową i cywilną służbę rs. 225, z których rs. 172 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 53, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

59. Radcy Dworu Kazimierzowi Sadkowskiemu, b. Komisarzowi Ekonomicznemu Wydziału dóbr i lasów w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, za 42 letnią służbę rs. 1,050, z których rs. 950, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 100, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

60. Janowi Majewskiemu, b. posługaczowi Dyrekcji Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Płockiej, za 21 letnią służbę, rs. 21 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

61. P. Helenie z Siennickich Sumińskiej, wdowie po Wincentym Sumińskim, Komisarzu Ekonomicznym w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, oraz córce Juljannie-Balbinie, za 30 letnią męża i ojca ich służbę, rs. 300, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, t. j. dla wdowy rs. 225, dla córki zaś rs. 75.

62. Franciszkowi Wojdackiemu, b. Podsekretarzowi Dyrekcji Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Radomskiej w Radomiu, za 31 letnią służbę, rs. 262 kop. 50, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

63. Pani Eleonorze Małgorzacie z Rożańskich Siemiątkowskiej, wdowie po Radcy Dworu Wawrzyńcu Ignacym Siemiątkowskim, niegdy zarządzającym węglem kamiennym przy Wydziale Górnictwa, ostatecznie Urzędniku Nadliczbowym w Wydziale dochodów niestałych w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, oraz jej dzieciom: Wawrzyńcowi Janowi, Wiktorowi Lucjanowi i Marji Eleonorze, za 20 letnią męża i ojca ich służbę, rs. 210, z funduszów Skarbowych, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

64. Stanisławowi Burdzińskiemu, b. Dozorcy do rewizji szynków przy Urzędzie Konsumcyjnym m. Warszawy, za 42 letnią wojskową i cywilną służbę rs. 225, z których rs. 45 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 180, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

65. Pani Weronice z Godlewskich Hryniewicz, wdowie po Onufrym Hryniewiczu, Rachmistrzu do czynności propinacyjnych w biurze Naczelnika Powiatu Marjampolskiego, oraz ich dzieciom: Konstancji-Kazimierze, Leonji-Annie, Władysławowi-Romanowi, Anieli-Izabeli, Stanisławowi-Erazmowi i Bronisławowi-Józefowi za 31 letnią męża i ojca ich służbę, rs. 180 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

66. Leopoldowi Kessler, b. Radcy Skarbowemu w Rządzie Gubernjalnym Warszawskim, za 40 letnią służbę rs. 1,500, z których rs. 1,350 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 150, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

67. Pani Marjannie z Dutkiewiczów Sztrik Sztrok, wdowie po Michale Sztrik Sztrok, Dozorcy przy PrzykomórkuCelnymRadziejów, oraz ich dzieciom: Janowi-Anieli i Dyonizemu, za 28 letnią męża i ojca ich służbę rs. 30, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

68. Asesorowi Kolegialnemu Józefowi Boczkowskiemu, b. Starszemu Rewizorowi Celnemu przy Stacji Głównej Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, za 35 letnią służbę rs. 450, z których rs. 373 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 77, w drodze łaski, z funduszów miejskich.

69. Juljanowi Müller, b. Starszemu Pomocnikowi Nadstrażnika w Kaliskiej Brygadzie Straży Granicznej, za 27 letnią służbę, rs. 67 kop. 50, z funduszów Skarbowych.

70. Radcy Stanu Feliksowi Miaskowskiemu, b. Radcy Najwyższej Izby Obrachunkowej, za 30 letnią służbę, rs. 1,500 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

Art. II. Wypłata pensji i dodatków w Artykule poprzedzającym wyszczególnionych, zarządzoną być ma stosownie do przepisów zawartych w Ustawach i Postanowieniach na wstępie powołanych, wyjąwszy pensje i dodatki pod liczbami 17, 29, 52 i 69, które liczyć się winny: 1) od dnia 21 Sierpnia (2 Września) 1862 r., — 2) od dnia 19 (31) Grudnia 1861 roku, — 3) od dnia 1 (13) Sierpnia 1862 roku i 4) od dnia 1 (13) Stycznia 1861 r.

Art. III. Wykonanie niniejszego Ukazu NASZEGO Radzie Administracyjnej Królestwa polecamy.

(podpisano) „ALEXANDER."

przez CESARZA i KRÓLA

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) *Łęski.*

w Carskiem Siele, d. 7 (19) Maja 1863 r.

Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu. — Podając do wiadomości powszechnej, że z Kasy Głównej skradzioną została w tych dniach znakomita suma w Listach Zastawnych, własnością Skarbu Królestwa Polskiego będących, a których numera objęte są dołączoną specyfikacją, ostrzega zarazem, że podobna specyfikacja przesłaną została Dyrekcji Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, dla rozwinięcia właściwego postępowania, że zatem każdy sobie winę przypisze, jeżeli Listy Zastawne lub Kupony Numerami temi oznaczone nabywać będzie.—Dyrektor Główny Prezydujący *Bagniewski.*—Dyrektor Kancelarji, Radca Stanu *Parzelski.*

Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy.— W wykonaniu reskryptu Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych z dnia 27 Kwietnia (9 Maja) r. b. Nr. 2666/10468, podaje do wiadomości powszechnej, że NAJJAŚNIEJSZY PAN, w skutek najpoddańszego przedstawienia Ministra Finansów w dniu 29 Marca r. b., Najwyżej rozkazać raczył od mączki cukrowej przywożonej do Komór lądowych, nie później jak do 20 Marca (v. s.) włącznie dozwolić pobierać poprzednie cło po rs. 2 od puda.

Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy. — W wykonaniu reskryptu Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Nr. 7797/1938, podaje do wiadomości powszechnej, że pięcioprocentowe bilety 7mej pożyczki, mogą być na komorach przyjmowane na kaucje i na tej samej zasadzie na jakiej przyjmowane są przez nie bilety innych 5cio procentowych pożyczek.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ogólne sprawozdanie.

Depesze z Londynu i Paryża, jednocześnie podają wiadomości, z jednego pochodzące źródła, mianowicie z Nowego Jorku, o wzięciu przez francuzów Puebli i kapitulacji jenerała Ortega z 18,000 wojska. Wiadomość ta równie jest niepewna jak poprzednie tą samą nadeszłe drogą, o cofnięciu się francuzów z Puebli do Orizaby i o zajściu im tyłu przez jenerała Comonfort,który potem potrafił wprowadzić do Puebli 15,000 ludzi. Gdyby rzeczywiście jen. Forey zdobył Pueblę, wiadomość o tem prędzej nadesłana by została umyślnym statkiem, stojącym w tym celu pod Vera-Cruz, niż przez Nowy Jork. Zdaje się, że *Monitor* ogłaszając depesze konsula francuzkiego w Nowym Jorku, zasadzającą się li tylko na pogłoskach, a nawet nie podającą daty wzięcia Puebli, miał jedynie na celu osłabić wpływ powyżej wspomnionych wieści i obawę jaką mogły wywołać rozporządzenia co do przesłania posiłków i zapasów wojennych do Meksyku.

Wzięcie Puebli jakkolwiek może nie ukończyło by jeszcze wojny i jakkolwiek było tylko kwestją czasu, wszelako, kiedy jeszcze niedawno tracono nadzieję prędszego zdobycia tego miasta, byłoby bardzo ważnym faktem. Dzienniki paryzkie z 10-go b. m., kiedy jeszcze *Monitor* nie ogłosił depeszy o wzięciu Puebli, nie zbyt pomyślne wyprowadzały wróżby, i jak zwykle w podobnych razach, oskarżały dowódcę tej wyprawy o brak zdolności. Utrzymywano, że komitet inżynierji w Paryżu, nie uznał za dobry, plan jaki przyjął jenerał Forey przy oblężeniu Puebli, w skutku czego marszałek Niel, za warunek wstąpienia do gabinetu postawił usunięcie jenerała Foreya od dowództwa.

Pogłoski o bezwłocznej zmianie gabinetu francuzkiego umilkły w Paryżu, bo usunięcie się marszałka Randon i wejście marszałka Niela, które jeszcze jest zależne od przyjęcia stawianych przez niego warunków, nie mogłoby mieć znaczenia politycznego. Lord Cowley podobno miał donieść do Londynu, że zmiana gabinetu nastąpi dopiero w końcu bieżącego miesiąca. Tymczasem Cesarz bardziej niż kiedykolwiek obsypuje uprzejmościami p. Persigniego.

Według jednego z dzienników wiedeńskich w konwencji wojskowej projektowanej pomiędzy Francją a Włochami, zamieszczony jest warunek dotyczący utworzenia oddziału pomocniczego włoskiego który w razie potrzeby miał się łączyć z wojskami francuzkiemi na granicy posiadłości rzymskich. W Turynie zapewniają, że wejście p. Ricasolego do gabinetu jest już rzeczą ułożoną, i tylko stan zdrowia tego męża stanu niedozwala mu bezzwłocznie zająć się sprawami państwa.

Wiedeńska rada państwa stanowczo będzie otwarta w oznaczonym dniu, lecz jak się zdaje nie przez samego Cesarza, tylko przez jednego z członków jego rodziny; podobno zamiar wstrzymania się od mowy tronowej, jeżeli istniał, został zaniechany, naprzód dla tego, że ustawa zastrzega przy otwarciu rady państwa mowę tronową, powtóre iż nie uniknięto by niebezpieczeństw jakie niby miały zagrażać gabinetowi, w skutku rozpraw nad adresem, ponieważ interpelacje członków rady, potrafiby i bez adresu wywołać te rozprawy.

Z Kopenhagi donoszą, że termin wyjazdu nowego króla greckiego nie został jeszcze oznaczony, zdaje się wszakże, iż wyjazd ten nastąpi dopiero po wcieleniu wysp Jońskich. W jaki sposób dyplomatycznie wcielenie to zostanie dokonane, dotąd nie zostało oznaczone, zdaje się jednak, iż pełnomocnicy czterech mocarstw, podpiszą w Foreign Office protokuł w tym względzie, który następnie zostanie komunikowany innym mocarstwom.

Korespondencje z Kopenhagi donoszą o uroczystem przyjęciu deputacji greckiej, przy czem król przemawiał tak do deputacji, jak i do nowo wybranego Króla, któremu zalecał aby starał się zasłużyć na miłość poddanych ścisłem zachowaniem praw, dodając że mówi to z doświadczenia. W istocie, jak król Duński jest kochany przez przez swój lud, tego dowód dała uroczystość rocznicy wprowadzenia prawa organicznego, przy której był witany z największym zapałem.

Według dzienników, król duński uda się do Skanji na przegląd wojsk szwedzkich w chwili kiedy tam będzie się znajdował król

Szwedzki; książę Oskar zaś, ma złożyć w Danji wizytę królowi Duńskiemu.

W Belgji dotychczasowe wybory wypadają bardziej na korzyść liberalnego stronnictwa niż tak zwanego katolickiego.

(Ind. b., Patr., W. Z., Sch. Z.)

Inwalid rosyjski z dnia 26 Maja (7 Czerwca) pisze: „Ustanie knowań buntowniczych w okręgu Kijowskim potwierdzają także szczegółowe wiadomości, ztamtąd otrzymane, z których okazuje się, że nie było słychać o żadnych potyczkach z buntownikami. Szczegóły te potwierdza także wykazany już przez nas energiczny opór włościan przeciw zamiarom burzycieli polskich. W tym względzie, w ostatnim numerze *Telegrafu Kijowskiego*, powiedziano między innemi:

„Wszystkie raporta potwierdzają, że włościanie nasi biorą jak najczynniejszy udział w wytępieniu burzycieli spokojności, którzy się tam ukazali. Włościanie nasi żywią straszną nienawiść dla Polaków, nie mogą ani nawet słyszeć tej nazwy, połączonej z najsmutniejszemi, najcięższemi wspomnieniami. I czyż po tych faktach, buntownicy mogli liczyć na udział włościan w tak nieobmyślanem, rzec można nierozsądnem, przedsięwzięciu? Jeżeli włościanie, bez wszelkiej ubocznej zachęty, tak powstali w obecnym czasie w obronie swego Cesarza, tronu i ojczyzny, to czegożby się nie należało spodziewać, gdyby im daną była zupełna swoboda, gdyby ich nie powstrzymywano, lecz owszem zachęcano do obrony słusznej sprawy rosyjskiej? Jednego wyrazu Monarchy dość by było, ażeby obudzić całą tę masę narodową, powołać wszystkich od małego do wielkiego, do uzbrojenia się w cokolwiebądź i rozbicia, zniesienia lekkomyślnych powstańców. Jakkolwiek włościanin nasz wydaje się na pozór bardzo prostym człowiekiem, pomimo to nikt nie zdoła omamić go jakąś *gramotą złotą*; dajmy na to, że on ją przeczyta, wysłucha, uzna za dobrą, lecz potem, podrapawszy się w głowę, powie: „jakkolwiek takowa pięknie napisana, lecz zawsze taki was, chłopcy, zwiążą i odstawią do Kijowa, niechaj tam rozumniejsi ludzie rozsądzą, czy ta gramota dobra, czy nie.“ Buntownicy, zamiast poparcia ze strony włościan, napotykają w nich silny odpór i do tego stopnia rozjątrzyli ich na siebie, że włościanie często sami dają sobie z nimi radę bez udziału wojsk, rozbijając i chwytając do niewoli buntowników, czego najlepszym dowodem służy to, że włościanie przyprowadzili do 12 maja do Kijowa 732 jeńców.“

Takież usposobienie włościan coraz bardziej wychodzi na jaw i w Wileńskim okręgu wojennym; jeżeli zaś w niektórych, bardzo nielicznych miejscowościach tego okręgu, ludność wiejska nie poważa się jeszcze powstać otwarcie na buntowników, przyczyny tego szukać należy nie we współczuciu jej dla rokoszu, lecz po części w okrucieństwach, które popełniane były za wyrokami komitetu centralnego, głównie zaś w tym strasznym wpływie moralnym, który niestety tak długo ciążył nad tą rdzenną, bynajmniej nie polską ludnością, w osobie polskich obywateli ziemskich. Lecz w miarę szerzącego się w masach narodu poczucia swej godności, włościanie tych nawet miejscowości zaczynają coraz bardziej okazywać opór burzycielom polskim, a tu także nie mało wziętych do niewoli buntowników wyłowili i oddali w ręce władz sami włościanie.

Co się zaś tyczy wiadomości z gubernij środkowych, takowe, otrzymywane ze wszystkich krańców Rosji, potwierdzają jednozgodnie, jak bezzasadne były nadzieje burzycieli polskich co do oderwania uwagi rządu od buntu polskiego z powodu rozruchów wewnątrz Rosji. Wszelkie ich w tym duchu usiłowania rozbiły się w niwecz o zdrowy rozsądek narodu rosyjskiego, całkiem oddanego swemu Cesarzowi i wyswobodzicielowi i pojmującego ze wszecch miar tę wielką uroczystą epokę, jaką przeżyje on pod błogiem panowaniem Aleksandra II. Niewiele i w dziejach rosyjskich przykładów, iżby uczucie patrjotyczne i gorliwa gotowość poniesienia w ofierze ojczyznie siebie i całego swego mienia, szerzyły się z taką szybkością na całej rozległej przestrzeni Rosji, jak to ma miejsce w obecnym czasie.

Szlachta, rzemieślnicy, duchowieństwo, studenci, kupcy, włościanie,—wszyscy pośpieszają z oświadczeniem się ze swą gotowością, wszyscy śpieszą przejść od wyrazów do czynów. Tam nieograniczenie urlopowani proszą, jak o łaskę, ażeby przyjęto ich jak najprędzej do służby, tu włościanie, bez wszelkiej ubocznej zachęty, naprawiają dla wojsk drogi, a za pomocą podwód nie nakazanych ułatwiają im marsze, a Moskwa, serce Rosji, pośpieszając przed innemi z wyrządzeniem usługi wspólnej sprawie rosyjskiej w większych rozmiarach, uchwałą dumy z 18go maja, uprasza rząd o pozwolenie Moskwie sformowania i utrzymywania jej kosztem obronnej straży miejskiej.”

— *Rosyjski Inwalid* z d. 28 Maja (9 Czerwca) pisze:

„Wiadomo jaką rolę przyjęło duchowieństwo katolickie w obecnem powstaniu polskiem. Zapominając o znaczeniu kościoła chrześciańskiego i duchowieństwa, znaczeniu które stanowi wyłącznie świat duchowny, staranie o zbawienie duszy, oderwanie się od wszystkiego co jest ziemskie, a tem bardziej od krwi i wojny—rozpala namiętności, staje z orężem w ręku na czele powstania. Na księży głównie spadnie krew przelana,—oni korzystając ze swego wpływu, użyli go na służbę morderstwu, oni starają się nadać powstaniu charakter religijny, to jest uczynić walkę, najstraszliwszą i nieprzejednaną.

Lecz oto rozlega się głos naszego duchowieństwa. Mowa biskupa Włodzimierskiego, miana do wojsk przed wysłaniem ich do gubernij zachodnich, tchnie prawdziwie chrześciańskiemi uczuciami. Nie ma tam ani jednego wyrazu gniewu lub zemsty, nawet słusznej,—tylko same uczucia miłosierdzia, nawet względem rozsrożonego wroga.

Dnia 21 kwietnia biskup Włodzimierski i Suzdalski, odprawiając nabożeństwo z święceniem wody na drogę, dla jednego z oddziałów nieograniczenie urlopowanych, wychodzącego z Włodzimierza, w mowie przytem powiedzianej, między innemi wyrzekł:

„Jeżeli się wam zdarzy rozpocząć bitwę z nieprzyjacielem, użyjcie całego swego męztwa, całej swej sztuki żeby go pokonać. Lecz jeżeli nieprzyjaciel padnie raniony, jeżeli złożywszy broń, będzie prosił was o litość, albo dostanie się do niewoli, to nie tylko nie mścijcie się nad nim, nie wypowiadajcie swej nieprzyjazni, ale nawet starajcie się według możności podtrzymywać upadły jego duch, braterskim udziałem w smutnem jego położeniu; pomagajcie mu, czem możecie i uspokojcie go. Pamiętajcie że wróg do tego tylko czasu jest wrogiem, dopóki ma broń w ręku, a kiedy pozbawiony jest broni, natenczas staje się naszym bliźnim, godnym szczerego naszego współczucia”.

Oto są proste i przepełnione prawdziwemi chrześciańskiemi uczuciami, słowa Najprzewielebniejszego Justyna. Piszą, że żołnierze płakali przy tych słowach — i wierzemy temu. W ostatnich czasach żołnierze, oburzeni okrucieństwami powstańców, którzy wieszają naszych jeńców i włościan rosyjskich, czasem robili odwet i niebrali jeńców. Do tego stosują się słowa biskupa Włodzimierskiego i rozumie się nie pozostaną one bez skutku”.

— Tenże dziennik podaje następującą wiadomość z Wilna:

„W chwili kiedy dobroczynne przekształcenia rozpoczęte przez rząd, w celu rozwoju i ustalenia pomyślności kraju, postępują jedne za drugiemi, wrogowie społecznego porządku, żywiąc niedające się urzeczywistnić zamiary, podnieśli oręż przeciw swemu Monarsze i przemocą werbują do swych band, spokojnych mieszkańców, grożąc im śmiercią za opór. Wiele zbrodni dokonali już oni w miasteczkach, wsiach i lasach, na osobach przywiązanych do rządu i spełniających swój obowiązek — a z największym smutkiem prawdziwych przyjaciół ludzkości, pośród obrońców powstania, znalazły się i osoby duchowne. Zapomniawszy o kapłańskiem swem powołaniu, o przysiędze na wierność i świętym swym obowiązku pomagania rządowi do ustalenia porządku i spokojności w kraju, nie ze słowami pokoju i miłości zwracały się ku swym parafjanom, lecz ogłaszały nienawiść do rządu, kłamstwem i potwarzą rozogniając w swej owczarni namiętności, nie tylko udzielały jej błogosławieństwo na morderstwa, lecz i same z orężem w ręku, ukazywały się na czele buntowniczych band. Dotychczas rząd spodziewał się łagodnemi środkami i miłosierdziem powstrzymać zbrodnicze ich działania—lecz pobłażanie tylko powiększało ich zuchwalstwo i przeciwne prawu knowania, mnożąc liczbę ofiar, uwodzonych na drogę zguby. Miara cierpliwości przepełniła się; rząd obowiązany zabezpieczać życie i zamachy na własność spokojnych, wiernych swemu obowiązkowi obywateli, przymuszony jest uciec się do surowości praw. Jeden z tych sprawców powstania, wikarjusz kościoła żełudzkiego w powiecie Lidzkim, Stanisław Iszora, uznany za winnego odczytania w kościele podżegającego manifestu i podmawiania włościan do powstania, został rozstrzelany w Wilnie 22 maja (v. s.) o godzinie 9-ej rano, w obec zebranego wojska i ogromnego tłumu ludu. O wyroku sądu wojennego zatwierdzonego na księdza Iszora, od 7-ej rano, ogłaszane było na placach i rynkach przy odgłosie bębna; tłumne zebranie ludu spowodował dzień targowy i jarmark, otwarty obecnie w Wilnie. Wyrok został wykonany na placu rynkowym na przedmieściu Łukiszki”.

— Tenże dziennik podaje następującą uchwałę moskiewskiej ogólnej dumy z dnia 18 maja (v. s.) 1863 r., o straży obywatelskiej: „Moskiewska duma miejska, powodowana uczuciem patrjotycznem, ożywiającem wszystkie stany i wyrażonem w jej najpoddanniejszym adresie, uważa za swój obowiązek nie ograniczyć się jedynie słowami i przystąpić bezzwłocznie do czynu. Ażeby rząd mógł swobodnie rozporządzać stojącą obecnie w Moskwie załogą wojskową i obrócić ją przeciw wrogom, nie obawiając się o całość i spokojność stolicy, duma miejska proponuje utworzyć czasową miejską straż obronną, która przyjmie na siebie obowiązki załogi w obrębie miasta. Do składu tej straży będą powołani wszyscy godni zaufania, stali miejscy obywatele, pod bezpośrednią, czujną kontrolą dumy. Główne dowództwo nad tą strażą przyjmie moskiewski wojenny jenerał-gubernator, od którego będzie zależeć zatwierdzanie wszystkich oficerów, wybieranych przez gminę. Powodzenie tej instytucji i stopień korzyści, którą może przynieść, będzie zależeć od wczesnego wprowadzenia jej w czyn, aby miejska obywatelska straż mogła organizować się w sposób zadowalniający i stopniowo przyuczać się do pełnienia obowiązków, jakie ją czekają, kiedy załoga wojskowa znacznie zmniejszy się w liczebnym swym składzie. Jednocześnie urządzenie straży miejskiej, zadosyć uczyni koniecznej potrzebie obrony policyjnej, przy niedostatecznym liczebnym składzie moskiewskiej policji; zajmowanie wart miejskich, straż miejska przyjmować będzie na siebie w razie zmniejszenia wojsk, wysyłanie zaś patroli dla zapewnienia porządku powszechnego, powinno rozpocząć się od dnia jej urządzenia. Ułożenie szczegółowego projektu tej instytucji, pozostawić oddzielnej komisji wybranej z łona dumy, jeżeli niniejsza propozycja zyska zatwierdzenie rządu. Uchwałę tę przedstawiono wyższej władzy, za pośrednictwem głowy miejskiego”.

Anglja.

Londyn, 8 *Czerwca*. Królowa przybyła onegdaj zrana z Balmoralu do zamku Windsorskiego. W *Court Journal* czytamy: „Sądzimy, że Królowa przedsięweźmie w drugim tygodniu lipca podróż do Niemiec. Naturalnie celem podróży Jej Królewskiej Mości jest księztwo Sasko-Kuburgskie. Tym atoli razem monarchini zamieszka nie w zamku Reinhardsbrunn, jak to miało miejsce w roku zeszłym, lecz w Rosenau, który książę oddaje do rozporządzenia Jej Królewskiej Mości. Rosenau jest bardzo miłą rezydencją. Królowa Wiktorja i książę Albert bawili tam podczas pierwszej ich po ślubie do Niemiec wycieczki, a do miejsca tego przywiązane są liczne wspomnienia z lat dziecinnych zmarłego księcia-małżonka”.

Kwestja obsadzenia tronu greckiego, która przez kilka miesięcy dała tyle do czynienia tak samym grekom jak i dyplomacji, została prawie zupełnie załatwioną. Północny książę Wilhelm przeobraża się w helleńskiego króla Jerzego. Tu w Anglji wybór ten dobrze został przyjęty. Tak między innemi *Times* dziś pisze: „Gazety angielskie cieszą się, iż są wolne od obowiązku pochlebnego wyrażania się, gdyż rozwodzenie się nad zasługami i talentami książęcia, który zaledwie z wieku dziecinnego wyszedł, wyglądałoby jak czcze komplementa. Pomimo to oświadczyć winniśmy, że mocarstwa opiekuńcze mogą sobie powinszować wyboru kandydata, przeciw któremu nic prawie nie znajdzie się do nadmienienia. Książę Wilhelm duński łączy w sobie, tak pod względem urodzenia jak i wychowania, wszystkie warunki zalecające go na wysokie stanowisko, na jakie powołany został. Nie pozostaje jak życzyć temu książęciu powodzenia w jego nowym, a trudnym zawodzie. Oby uczynił on swych nowych poddanych szczęśliwymi i doprowadził Grecję do tego stopnia rozwoju i znaczenia, na jakim ze względu na swe położenia i warunki stać powinna”.

Książę Montpensier przybył na pokładzie hiszpańskiej fregaty wojennej „Concepcion” do Southampton, zkąd udał się do Claremont.

Onegdaj obchodzono w Anglji urzędownie, jak o tem donosiliśmy, rocznicę urodzin Królowej. Oprócz wyszczególnionych przez nas uroczystości, wysocy dygnitarze państwa, mianowicie lord Palmerston, hr. Russell, p. Gladstone, sir George Grey i książę Somerset dawali w tym dniu wystawne obiady.

Książę i księżna Walji mają znajdować się dziś na wspaniałej zabawie, urządzonej na ich cześć w Guildhall, przez korporację City londyńskiej. Przygotowania do tego przyjęcia trwały przez całe tygodnie. Samo imię korporacji City służy rękojmią, że uroczystość ta będzie nader świetna.

Pomimo obsadzenia tronu greckiego, kwestja helleńska nie została dotąd zupełnie załatwioną, gdyż należy jeszcze przyłączyć do Grecji wyspy Jońskie, na co w sferach konserwatywnych angielskich bardzo złem okiem patrzą. *The Press* uważa siebie za obowiązaną zaprotestować co najmniej przeciw odstąpieniu wyspy Korfu. Zdaniem pomienionego pisma, nie tylko w Anglji, lecz i w innych krajach dają się słyszeć głosy za zachowaniem na tej wyspie status quo. Odstąpienie tej wyspy groźne byłoby głównie dla Austrji, któraby została w ten sposób odsłonięta i przeciw czworobokowi której we Włoszech, możnaby przedsiębrać działania. Utrzymują także, że Korfu posłużyć może w ręku greków jako podstawa działań wojennych przeciw Turcji.

Austrja.

Wiedeń, 10 *Czerwca*. O ruchu wyborczym w Siedmiogrodzkiem otrzymano w Wiedniu sprawozdanie z komitatu górno-albeńskiego. Zgromadzenie jeneralne komisji municypalnej odbyło się tam 23-go maja. Po odczytaniu akt dotyczących sejmu, na wniosek hr. Bethlena Gabora, po nader żywych rozprawach, zapisano do protokółu uchwałę, która stała się rzec można stereotypową, mianowicie, że jakkolwiek sejm, mający wkrotce zgromadzić się, został nieprawnie zwołany, pomimo to komitat weźmie udział w czynnościach wyborczych, dla tego jedynie, ażeby nie zaprzeczyć prawom sejmu, lecz owszem takowe ile możności zagwarantować. Następnie, po przejściu do porządku dziennego dla ukonstytuowania centralnego komitetu wyborczego, zgromadzenie, dla oszczędzenia czasu, zwróciło się do prezydującego nadżupana z prośbą, ażeby stosownie do własnego uznania wyznaczył członków komitetu centralnego, poczem tenże prezydujący, po krótkiej przerwie, zakomunikował komisji wykaz 12-u członków. Postawiony przez jednego z członków komisji wniosek, ażeby urzędnicy komitatowi wyłączeni zostali z ukonstytuować się mającego centralnego komitetu wyborczego, a to dla uwolnienia rządu od zarzutu wpływania przez swych urzędników na wybory, został na propozycję hr. Bethlen'a Gabora w ten sposób zmodyfikowany, iż do składu komitetu pomienionego wejść mogą jedynie urzędnicy, dobra ziemskie w samym komitacie posiadający. Tak zmieniony wniosek został przyjęty.

Kronstädter Zeitung nie przestaje agitować w celu wywołania w Kronsztadzie wyborów pomyślnych dla ogólnej polityki monarchji austrjackiej. W Klauzenburgu największe szanse wyboru mają p. Kemeny, b. kanclerz nadworny siedmiogrodzki, i proboszcz saski Hincz, trzymający stronę węgrów.

Francja.

Paryż, 8 *Czerwca*. Powszechnie utrzymują, że na ostatniej radzie gabinetowej, głównie zajmowano się sprawą meksykańską. Wprawdzie tylko w tym względzie krążą pogłoski, ale osoby mogące posiadać dobre wiadomości, zapewniają, że wszelkie roztrząsanie środków, jakie mają być przedsięwzięte pod względem polityki wewnętrznej, zostało odroczone. Oprócz tego sądzą, że Cesarz (który jak wiadomo przed nikim się nie zwierza), bardziej jest skłonny do zużytkowania manifestacji wyborczej kraju w duchu liberalnym, niż w duchu takim, jak pragnie p. Persigny. Są to tylko wprawdzie przypuszczenia, lecz w każdym razie, okazuje się, że wszelkie pessymiczne pogłoski, jakie od dwóch dni niepokoiły opinję publiczną i giełdę, były bezzasadne.

Jedynym widocznym rezultatem sobotniego posiedzenia rady gabinetowe, jest artykuł *Monitora*, dotyczący zapasów żywności i amunicji armji wyprawy pod Pueblą. Artykuł ten wyraźnie ma na celu dać zadosyćuczynienie marszałkowi Randon, którego miejsce, według pogłosek ma zająć marszałek Niel, a który chciał przynajmniej okazać, iż zrobił to co do niego należało. Zdaje się wszakże, iż ta zmiana w gabinecie, równie jak i inne przewidywane, nie tak zaraz nastąpi. W każdym razie artykuł *Monitora* wskazał ważność, jaką przybrała sprawa meksykańska. Dziewięć statków wojennych odpływa do tego kraju. *Pays* donosi, że prefektom morskim polecono wskazać statki, które mogłyby w jak najprędszym czasie być gotowe do drogi, które to statki zabiorą kilka oddziałów i zapasy wojenne.

W projektach Cesarza podobno zaszła zmiana, mianowicie ma się on udać do Cherbourga w pierwszych dniach lipca, przed podróżą do Vichy.

Dziś odbyło się pod prezydencją p. Drouyn de Lhuys posiedzenie konferencji, wyznaczonej dla ułożenia projektu traktatu handlowego pomiędzy Francją a Szwajcarją. Wiadomo, że główną przeszkodą w tych układach stanowiło przyłączenie do Francji części Sabaudji, leżącej nad jeziorem genewskim. Z Bernu donoszą, że pomyślne załatwienie sporu o dolinę Dappes, spowodowała p. Fornerod, obecnego prezesa, do szukania sposobu załatwienia i tej kwestji, sposobu zaspokojającego interesa polityczne Szwajcarji, zaniepokojone zmianami terytorjalnemi zaszłemi w ostatnich czasach na granicy dwóch tych państw. Układy w tym względzie już się toczą, a pomyślny ich skutek usunąłby ostatnią przeszkodę, stojącą na zawadzie zawarciu traktatu handlowego.

Pays donosi, że wice-admirał Bonard, były gubernator Kochinchiny, pierwszy pełnomocnik Cesaza francuzów i kapitan okrętu, Tricault, adjutant ministra marynarki, drugi pełnomocnik, przybyli dziś do Paryża, powracając z Hue, gdzie uroczyście ostał ratyfikowany traktat, zawarty z państwem Anamskiem. Pełnomocnicy ci, przywieźli z Kochinchiny znaczną liczbę podarków, ofiarowanych przez Cesarza Tu-Duka, Cesarzowi Napoleonowi; pomiędzy temi podarkami, zwraca uwagę cały ubiór mandaryna kochinchińskiego; inne, stanowią materje, medale i t. d. Przy wyjeździe wice-admirała Bonard i kapitana Tricault, w Kochinchinie panowała zupełna spokojność.

Monitor, na podstawie depesz z Chin z końca marca i początku kwietnia, donosi, że stan rzeczy około Szanghai, ciągle był bardzo uspokajający. Wojska cesarsko-francuzkie walczyły w okolicy, mając przy sobie małe oddziały krajowców, dowodzone przez oficerów europejskich, bez wystawiania się na niebezpieczeństwo wdarcia się Tajpingów, po za linje wojsk francuzkich. Można było mniemać, że w ciągu tego roku nie będzie przedsięwzięta wyprawa przeciw powstańcom. Stan zdrowia w Szanghai i Kantonie był bardzo zadowolniający. Rząd chiński przyznał słuszność żądaniu zadosyćuczynienia, stawionemu przez poselstwo francuzkie, z powodu zamachu spełnionego w dniu 9-m września, przeciw osadzie łodzi, należącej do jednego z okrętów francuzkich. Z rozkazu władz w Ning-Po, winowajcy otrzymali zasłużoną karę.

Włochy

Turyn, 7 *Czerwca*. Od samego świtu całe miasto było dziś w ruchu; ulice przyozdobiono chorągwiami w kolorach narodowych, a tłum ludzi tłoczył się tam, gdzie stała gwardja narodowa i wojsko, którego przegląd miał dziś odbyć Król. Dziś jest uroczyste święto dla całych Włoch Włoch, a stolica przywdziała na ten dzień najpiękniejszy swój strój.

Cztery legje gwardji narodowej, wynoszące 7,000 ludzi, stały wzdłuż, od pałacu królewskiego aż do placu Wiktora-Emanuela, kończącego piękną ulicę Po. Na placu tym znajdowały się 3 pułki artylerji, 2 pieszej a 1 konnej. Reszta wojsk w szyku bojowym zajmowała bulwary, otaczające miasto z zachodu, południa i wschodu i dochodziła do placu Św. Karola, gdzie podziwiano piękny pułk ciężkiej kawalerji, pułk jazdy sabaudzkiej. Wojska było tam, nie licząc gwardji narodowej, 14,000 ludzi, stanowiących dwie dywizje. Jedna z nich składa się z brygady piechoty, batalionu inżynierji, pułku kawalerji i uczniów różnych zakładów naukowo-wojskowych, to jest akademji wojskowej, szkoły kawalerji, kolegjum wojskowego w Asti, batalionu dzieci wojskowych w Bacconigi, szkół normalnych piechoty i kawalerji i szkoły wojskowej muzyki. Uczniowie ci formują bataliony lub szwadrony stosownie do rodzaju broni, i wszyscy z wyjątkiem akademji wojskowej, która ma rezydencję w Turynie, sprowadzeni zostali na ten przegląd.

Druga dywizja składa się z legji karabinierów czyli żandarmów, brygady piechoty, batalionu pociągów, dwóch batalionów bersaglierów i trzech pułków artylerji. Nad zgromadzonemi wojskami, główne dowództwo miał jenerał broni, hrabia Della Rocca, pierwszy adjutant Króla i dowódca 1-go okręgu wojskowego.

O godzinie 10 i pół, strzał z działa oznajmił o wyjściu Wiktora-Emanuela z pałacu, dla odbycia prze lądu. Trudno opisać zapał, z jakim lud witał Króla. Wiadomo jak lud włoski kocha swego Monarchę. Podczas całego przeglądu strzelano z dział, a okrzyki ludu, podchodzącego prawie pod nogi konia, na którym siedział Król, ani na chwilę nie ustawały. W południe, Wiktor-Emanuel wraz z świetnym orszakiem stanął na placu zamkowym, naprzeciwko loży królewskiej, którą zajmowała księżna Genui wraz z dworem, dla przyjrzenia się defiladzie. Pochód rozpoczęła legja, której pułkownikiem został mianowany książę Amadeusz d'Aoste, drugi syn królewski. Następnie przechodziły inne wojska, zachowując najdoskonalszy porządek. O godzinie 1 i ¾, skończyła się defilada i Król powrócił do pałacu. Wieczorem miasto ma być uiluminowane; będzie spalony fajerwerk i będą miały miejsce różne zabawy ludowe.

Wyżej wymienione zakłady wojskowo-naukowe, mają następujące przeznaczenie:

Akademja naukowa, po trzechletnim kursie, dostarcza oficerów do broni specjalnych.

Szkoła kawalerji, po dwuletnim kursie, dostarcza oficerów kawalerji, tak jak wydział jazdy w szkole Saint-Cyr.

Kolegjum wojskowe, jakich jest pięć we Włoszech, przyjmuje po skończonych czternastu latach wieku, młodzież przysposobiającą się do zawodu wojskowego, i po czteroletnim kursie, odsyła ich do szkoły piechoty w Modenie, szkoły kawalerji lub akademji wojskowej, zkąd wychodzą w stopniu oficerskim.

Bataliony dzieci wojskowych, jakich trzy jest we Włoszech, przyjmują bezpłatnie synów biednych wojskowych, w trzynastym i czternastym roku życia i po odbyciu nauk klasyczno-elementarnych i wojskowych, odsyłają ich do pułków jako prostych żołnierzy, lecz dostatecznie usposobionych do otrzymania wkrótce stopnia podoficera.

Szkoły normalne piechoty i kawalerji, oraz bersaglierów w Livorno, przyjmują młodych oficerów, podoficerów i żołnierzy zdatnych na dobrych instruktorów pułkowych; po sześciomiesięcznym kursie teorytycznym i praktycznym, wracają oni do swych oddziałów. Celem tych zakładów jest nie tylko kształcić dobrych instruktorów, lecz także ujednostajnić istrukcję we wszystkich oddziałach jednej broni.

Szkoła muzyki w Asti ma 320 uczniów, trębaczy i doboszy, który w siedmnastym roku życia wysyłani są na linję; są to także dzieci wojskowe.

Od 21-go do 27-go b. m. będzie się tu odbywał wielki narodowy konkurs strzelniczy.

WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE.

Londyn, 10 *Czerwca*. Parostatek *North-American*, przywiózł wiadomości z Nowego Jorku, sięgające do dnia 1 b. m. — Związkowi zostali w trzech szturmach przypuszczonych do Vicksburgu, odparci z znacznemi stratami. — Dzienniki południowe utrzymują, że jen. wojsk skonfederowanych Johnston zajął z 15,000 ludzi, stanowisko z tyłu armji oblegającej.—Dziennik hawański *Diario* utrzymuje, że Puebla jest zdobytą.

Paryż, 11 *Czerwca*. *Monitor* umieszcza depeszę konsula francuzkiego w Nowym Jorku z d. 1 czerwca, donoszącą: Że według wiadomości nadesłanych przez Vera-Cruz i Hawannę, Puebla jest w rękach francuzów; jen. Ortega poddał się bezwarunkowo z 18,000 ludźmi załogi.

Bruksela, 9 *Czerwca*. Onegdaj odbyła się operacja króla Leopolda przez doktora angielskiego pana Thompsona bardzo pomyślnie. Zdrowie króla znacznie się polepszyło.

Londyn, 9 *Czerwca*. Lord Russell oświadczył dziś w izbie wyższej, że wybór księcia Wilhelma na króla greckiego, został przez mocarstwa uznany, i że Anglja uwiadomiła mocarstwa o zamiarze swym odstąpienia wysp Jońskich.

Paryż, 11 *Czeewca*. Bank francuzki podniósł dyskonto do 4%.

Praga, 10 *Czerwca*. Dziś zapadł wyrok w procesie dziennika *Hlas*. Redaktor Wawra został skazany za przestępstwo zaburzenia spokojności publicznej, na 4 miesiące ciężkiego więzienia, obostrzonego postem, i stratę 300 złr. kaucji. Współredaktor Fink, został zwolniony z oskarżenia o przestępstwo obrazy przeciw instytucjom państwa, lecz skazany na cztery dni aresztu lub 20 złr. kary pieniężnej, za zaniedbanie powinności redaktora.

Turyn, 10 *Czerwca*. *Gazetta ufficiale* zamieszcza dekret, nakazujący zamknąć uniwersytet w Palermo na rok bieżący, w skutku nieposłuszeństwa, okazanego ze strony studentów.

Hong-Kong, 29 *Kwietnia*. Jenerał Burgesine wrócił z Pekinu z rozkazem, aby mu na nowo oddano dowództwo nad armją angielsko-chińską. Poseł angielski w Japonji, pułkownik Noale, wręczył rządowi japońskiemu w d. 6-m kwietnia ultimatum, żądające zadosyćuczynienia za napaść na poselstwo angielskie i zamordowanie Richardsona, kary śmierci na jego zabójców i wynagrodzenia pieniężnego; jeżeli w ciągu dwóch dni nie nastąpi odpowiedź zadowolniająca, wtenczas przedsięwzięte zostaną środki represyjne. Do dnia 15-go kwietnia do Yokohama nie nadeszła żadna odpowiedź.

Wiedeń, 11 *Czerwca*. Książę Karol Auersperg, mianowany został znowu prezesem, hrabia Knefstein wice-prezesem izby panów. W izbie zaś deputowanych mianowani zostali: Hasner prezesem, a właściciel dóbr Hopfen i radca wyższego sądu krajowego w Dalmacji Lapenna wice-prezesami.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

— Dzień wczorajszy był gorący, na pół pogodny. Pierwsza połowa dnia pogodna i nierównie cieplejsza jak dnia poprzedniego; od południa niebo w stronie południowo-wschodniej zaczęło się chmurzyć, o godzinie 4-ej wieczorem powstał wicher południowo-zachodni, jednocześnie ciemne chmury całe niebo pokryły,—po kwandransie wiatr ustał; od godziny 6-ej wieczorem niebo na pół pogodne. Średnia temperatura dnia 19, — największe ciepło po południu 25,— najmniejsze w nocy 15 stopni Réaumura. Barometr opadał,—średnia jego wysokość jest 745,83 milimetrów. Wiatr panował południowo-wschodni mierny, o godzinie 4-ej wieczorem zmienił się na mocny południowo-zachodni. Elektryczność 11 stopni. Na słońcu jedna plama.

— Maj r. b. w początku i przy końcu był chłodny i na pół pogodny, w środku gorący i suchy jak w porze letniej, w ogóle był pogodny i blisko o pół stopnia Réaumura cieplejszy niż zwykle. Średnia temperatura całego miesiąca jest 11,25 stopni Réaumura, o 0,47 stopni Réaumura wyższa od normalnej. Największe ciepło dochodziło 24 stopni Réaumura, dnia 18 i 19 po południu; najmniejsze 10 stopni Réaumura dnia 9 w nocy. Cztery dni: 16, 17, 18 i 19 były niezwykle gorące; dnia 19 termometr na słońcu pokazywał

blisko 26 stopni Réaumura. Pięć dni: 1, 2, 3, 9 i 10 były chłodne. Trzy dni: 12, 13, 14 SS. Pankracego, Serwacego i Bonifacego, które zwykle bywają chłodne, w tym roku były ciepłe; jednak dwa dni poprzednie, t. j. 9 i 10, były znacznie chłodne. Znaczna zmiana dzienna temperatury 9,2 stopni Réaumura wynosząca, przypadła dnia 10 na 11; druga zmiana 8,3 stopni Réaumura, przy zmianie wiatru południowego na północny, nastąpiła dnia 19 na 20. Barometr w ogóle utrzymywał się wysoko. Średnia jego wysokość miesięczna jest 27 cali 8,74 linji paryzkich o 0,30 linij paryzkich większa od normalnej. Najwyższy barometr dochodził 28 cali 0,30 linij paryzkich dnia 9 przy silnym wietrze północno-zachodnim; najniższy 27 cali 2,65 linij paryzkich dnia 24 podczas ulewnego deszczu. Pierwsza połowa miesiąca pogodniejsza była od drugiej. Deszcze padały nie często ale obficie. Dnia 24 przy grzmotach i błyskawicach padał deszcz tak ulewny, iż ilość wody z niego wynosi co do wysokości 14,1 lin. par., to jest więcej niż połowa całej ilości wody miesięcznej (27,07 lin. par.). Wilgotność powietrza średnia miesięczna jest: 68 na 100, prawie równa normalnej. Stan elektryczności atmosferycznej co do jej natężenia średni miesięczny jest 20,5 stopni, największe natężenie siły elektrycznej dochodziło 58 stopni d. 10 o godz. 10 rano, podczas bardzo drobnego deszczu. Dni pogodnych było 8, na pół pogodnych 15, pochmurnych 8; dni deszczu 11, mgły 2, błyskawic i grzmotu 3, błyskawic bez grzmotu 2, wichrów silnych 8; wiatr panujący północny, częste były także południowo-wschodnie i zachodnie. Na słońcu pokazywały się plamy, prócz dnia 23, w którym słońce wolne było od plam. Dnia 17 podczas nowiu przypadło zaćmienie słońca cząstkowe, w Warszawie widzialne; początek zaćmienia nastąpił o godz. 6 minucie 57 sekundzie 7-ej wieczór; poczem słońce w połowie zaćmione, pod poziom zaszło; podczas zaćmienia widać było na tarczy słońca kilka plam, a szczególnie jedną wielką. Dnia 31 o godzinie 11 rano, świetne koło otaczało słońce. Średnia wysokość wody na Wiśle pod Warszawą, wynosiła stóp 3 cali 8,4 nowej miary polskiej. Największa wysokość wody stóp 5 cali 4 dnia 9, najmniejsza stóp 3 cali 0 dnia 31.

— We wsi Lisów, gm. Mierżyce, pow. Wieluńskim, wydobyto z rzeki Warty zwłoki utonionego człowieka. Z wyprowadzonego śledztwa okazało się, że człowiekiem tym był Paweł Siebski, pochodzący ze wsi Persk, gm. Krzymów, pow. Konińskiego, który w drugie święto Wielkanocne płynął łódką do młyna Tasarz, a gdy ta wywróciła się, wpadł w wodę i utonął.

— W tymże dniu, we wsi Chrośla, gminie Ruda, pow. Stanisławowskim, pożar powstały z niewyśledzonej przyczyny zniszczył jeden dom mieszkalny, spichrz, pięć stodół i inne zabudowania gospodarskie, ubezpieczone na rs. 430.

— *Fabryki i zakłady w Petersburgu.* Podług najnowszych wiadomości w stolicy Rosji znajdują się następne fabryki i zakłady: przędzalni i tkalni jedwabnych, wełnianych, bawełnianych i lnianych 48, drukarni perkalu 3; farbierni 6, fabryk waty 2, fabryk: lin i powrozów 9, obić 13, tytuniu i tabaki 40; giserni żelaza i rozmaitych wyrobów metalowych 55, fabryk rzeczy oficerskich, 10 fabryk powozniczych, 4 guzików, 4 kapeluszniczych, 15 stolarskich i tartaków, 14 fabryk fortepjanów, 2 laku, 5 kosmetyków, 9 gorzelni, 7 browarów piwnych i fabryk miodu, 13 chemicznych, 3 pokostów, 20 fabryk świec, mydła i topielni łoju, 3 fabryk kleju, 4 zakłady palenia kości, 7 fabryk włosienicy i włosów, 25 garbarni, 1 ceraty, 6 cukrowni, 3 fabryki makaronów, 8 alabastru, 2 szkła, 8 fabryk pomników, 12 bednarskich, 2 rzeźbiarskie, 2 wyrobów rzeźbiarskich, 1 świec woskowych, 1 wojłoków, 1 mozajki, 1 fabryka piór, razem w Petersburgu fabryk i zakładów 373. W nich majstrów do 1,100, a robotników przeszło 20,000. Wartość produktów wyrabianych przez fabryki petersburgskie przechodzi sumę 4,200,000 rs. rocznie; średnia zaś produkcja każdej fabryki albo każdego zakładu wynosi przeszło 125,000 rs.; na każdego zaś mieszkańca stolicy przypada produktów wyrobionych na sumę około 80 rs. Największy dochód przynoszą przędzalnie i fabryki tkackie bawełniane, następnie cukrownie a dalej gisernie żelaza. Średnia liczba robotników na każdy zakład wypada 60, a najwięcej rąk używanych bywa przy przędzalniach i warsztatach tkackich. Co się tyczy rozlokowania fabryk i zakładów po cyrkułach miasta, największa ich liczba znajduje się w cyrkule karetnym, następnie w narwskim, wasilewskim, wyborgskim i petersburgskim. Na 316 zakładach z wyżej wymienionych (373), wypalają rocznie drzewa i węgla drzewnego za sumę 360,800 rs., a węgla kamiennego za 794,700 rs. Z tego widać, że węgla kamiennego używa się dwa razy przeszło więcej aniżeli drzewa i węgla drzewnego; na każdą fabrykę lub zakład przypada średnio drzewa przeszło za 1,140 rs. i węgla kamiennego przeszło za 2,515 rs. Najwięcej opału zużywają gisernie żelaza i fabryki wyrobów metalowych, gdyż ogółem na sumę 460,000 rs.; następnie przędzalnie i tkalnie na 240,000 rs., a dalej cukrownie na 64,000 rs. — Do danych powyższych dołączymy jeszcze wiadomości o zakładach drukarskich. W Petersburgu znajduje się obecnie 4 oddzielne gisernie trzcionek, 58 litografij oraz 18 drukarni i litografji zarazem, a w tej liczbie dwie z giserniami trzcionek. Robota ta zajmuje przeszło 2,000 par rąk. Dochód z tego rodzaju zakładów można obliczać najmniej na 700,000 rs. Następnie fotograficznych zakładów w Petersburgu jest około 60, zajmujących 100 osób i dających dochodu do 180,000 rs.; tak iż na każdy zakład tego rodzaju przypada po 3,000 rs. rocznie.

— Ogłoszone przez zarząd Indyjski urzędowe dokumenta z roku 1863, podają wiadomości o usiłowaniach osadników angielskich i samego zarządu w celu upowszechnienia w tamtych stronach zyskownej uprawy herbaty. Plantacje herbaty głównie znajdują się w prowincjach wschodnich, w okręgach Assam i Kaszar. Starano się wprowadzić nie tylko samą roślinę, ale i wszystkie działania przy jej uprawie i zbieraniu zachowywane w tajemnicy przez chińczyków. Wbrew zwyczajowi nie mięszania się do przedsiębierstw rolniczych i przemysłowych, zarząd chcąc dać dobry przykład, sam uczynił się plantatorem herbaty na trzech osadach w Kumaon Gurhwal i Dehra-Dhoon. Staraniem tych trzech wzorowych plantacij, w ciągu roku 186½, rozdano 2,400,000 sadzonek tej rośliny i 2,513 maundsów (212,966 funtów) jej nasienia. Na liście tych co otrzymali sadzonki i nasienie znajdują się kompanje utworzone wyłącznie dla uprawy herbaty, a oprócz tego obok imion najbogatszych osadników europejskich w Injach, stoją imiona wysokich dygnitarzy krajowych. W ciągu tegoż 186½ roku faktorje rządowe dostarczyły 41,519 angielskich funtów herbaty, cenionych po 1½ rupji (przeszło 6 złp.) za funt czyli około 250,000 złp., a sprzedaż nasienia i sadzonek przyniosła drugie tyle. Koszta uprawy i innych robót nie przenoszą 200,000 złp., tym sposobem faktorje te ogromne dają zyski. Dokumenta wspomnione nie podają wiadomości ile wydały herbaty plantacje prywatnych. Lecz wykazy komor angielskich wskazują, że w 1861 r. sprowadzono do królestwa wielkiej Brytanji 1,984,000 funtów herbaty pochodzącej z Indji na 92,145,000 funtów herbaty pochodzącej z Chin. Ta różnica wskazuje jak trudno byłoby odebrać Cesarstwu chińskiemu jego monopol zaopatrywania świata w herbatę. Wszelako trudności te nie powstrzymują usiłowań angielskich osadników w Indjach, którzy w samym okręgu Kaszar, zażądali od rządu nadania 87,000 akrów ziemi, na założenie plantacij herbaty. Zresztą zdaje się, że grunt południowej części Indostanu równie zdatny będzie na uprawę herbaty, jak i grunta w północno-wschodnich prowincjach. W prezydencji Madraskiej mają być robione próby w tym względzie i spodziewają się tam obejść bez zachęty i pomocy ze strony rządu, nawet takiej jaką dają plantacje wzorowe założone w Assamie i Kaszarze, gdzie stały się tak użyteczne dla osadników.

WIADOMOSCI LITERACKIE.

— Gazeta Moskiewska donosi, że muzeum publiczne, otwarte od niedawnego czasu w Moskwie, powzięło zamiar wydawania kopij fotograficznych minijatur byzantyńskich ozdabiających rękopisma greckie przechowane w biblijotekach moskiewskich. Ponieważ wydawnictwo to jest przeznaczone równie dla publiczności rosyjskiej jak zagranicznej, przeto przedmowa i tekst wyjaśniający drukowane będą w języku rosyjskim (a wrazie potrzeby w cerkiewno-sławiańskim) i w francuzkim.—Pierwszy zeszyt już wyszedł i zawiera: kopje minijatur z *Akafist* (księgi zawierającej nabożeństwo na cześć N. Pany), rękopismu z bibljoteki przenajświętszego synodu. Rękopism ten nie ma daty, ale sądząc z minijatur to takowe prawdopodobnie pochodzą z XII wieku.—Wydanie to wspaniale wykonane w jednej z fotografij rosyjskich w Moskwie, ma służyć do wymiany za inne zbytkowe edycje tak rosyjskie jak zagraniczne.

— Obok rzeźby przedstawiającej księdza Arnoszta (Ernesta) z Pardubic, pierwszego arcybiskupa prazkiego, wystawiony został obecnie w jednej z sal muzeum czeskiego w Pradze, zasługujący na szczególniejszą uwagę obraz Najświętszej Panny Marji Boleśnej, który znajdował się dotąd w gabinecie numizmatycznym tegoż muzeum i dla tego mało kto o nim co wiedział. Obraz ten, w kształcie owalnym, ma pięć ćwierci łokci wysokości i łokieć szerokości, jest za szkłem i oprawny w srebrne ramy. Smutnie pochylona jest twarz Matki Boleśnej, która położyła ręce w głębokiej pokorze przy sercu, mieczem przeszytem, a szata misternie w piękne fałdy udrapowana,—słowem cały obraz zwraca na się uwagę widza, któremu ani na myśl nie przyjdzie, że utwór ten wykonany został w zupełnie inny, niż zwykle przez malarzy praktykowany sposób. Lecz bystre oko, przypatrzywszy się dobrze obrazowi zblizka, przekona się, że cały ten utwor składa się z samego najdrobniejszego pisma; nie inaczej atoli jak za pomocą lupy można dojrzeć, że tekst łaciński z pisma św. starego i nowego testamentu użyty został do odtworzenia wizerunku Matki Zbawiciela. Na cały obraz złożyło się 1387 wierszy pisma; kazdy wiersz ma na obu końcach liczbę, tak iżby przeczytawszy jeden wiersz, można było odszukać od lewej strony wiersz następujący. U samej góry obrazu, po czerwonym znaku krzyża Św., znajduje się w tymże kolorze napis: *Liber genesis*, poczem następuje tekst pisany kolorem czarnym: *In principio creavit Deus coelum et terram* i t. d. Na krańcu dolnym wypisane jest nazwisko artysty: *Georg Balthasar Reber Svinfurto. Francus MDCXCII die* 23 *Septembris aetatis suae* 28. W piśmie tem użyto farb: czarnej, czerwonej, zielonej i złotej. Jaśniejsze miejsca obrazu pisane są pismem rzadszem, a najjaśniejsze nie są zapisane. Tekst, jakkolwiek podzielony barwą, oraz rzadkością lub gęstością pisma, ciągnie się nieprzerwanie. Obraz ten ofiarowany został muzeum czeskiemu przez p. Andrzeja Schucha, rządcę dóbr ziemskich.

— Skandynawia straciła w tych czasach jednego ze znakomitszych swych uczonych; sławny historyk Munch, zakończył w skutku apopleksji życie w Rzymie, gdzie udał się dla poszukiwań dotyczących historji Szwecji i Norwegji w archiwach Watykańskich. Piotr Andrzej Munch, urodził się w Chrystjanji; był synem pastora, który umarł w 1847 roku; rozpoczął nauki pod kierunkiem swego ojca, a ukończył je w uniwersytecie w Chrystjanji, gdzie w 1834 roku otrzymawszy stopień doktora prawa, poświęcił się badaniom historycznym i lingwistycznym. W 1837r. został mianowany adjunktem a w 1841 r. profesorem w Uniwersytecie w Chrystjanji i z wielką erudycją i doskonałą metodą, objaśniał najciemniejsze punkta literatury skandynawskiej, w swych wykładach, które dały podstawę nowej nauce, porównawczej gramatyki języków północnych. Zajmował się także i jeografją Norwegji. Z dzieł jego ważniejsze są: *Gramatyka języków runiczych* — *Gramatyka starożytnych języków północnych;* — *Gramatyka języków gockich;* — *Historyczno-jeograficzny opis Norwegji w wiekach średnich;* — *Mapy Norwegji;* —i jako treść tych wszystkich dzieł, *Historja ludu Norwegskiego (Det norske Folks historie,* w 4-ch tomach. Oprócz tego wydał kilka starożytnych dzieł duńskich, a pomiędzy innemi zbiór legend, pod tytułem: *Edda,* i wiele szacownych rękopismow starożytnych, dotyczących historji skandynawskiej, jak naprzykład *Norges Gamle Lowe*, w 3-ch tomach, wspólnie z panem Keyser. Napisał także dzieło w języku niemieckim, które wydane było w 1853 r. w Lubece, pod tytułem: *Die nordisch—germanischen Völker, ihre älteste Heimathsitze* etc.

Prace Statystyczne w Cesarstwie Rosyjskiem dokonane.

II.

Materjały do statystyki Rosji.

(Ciąg dalszy, patrz Nr. 129).

Do najbardziej pożytecznych, nowości w zarządzie dóbr udziałowych, należy zaprowadzenie w roku 1859 tak zwanych „książeczek opłat” (płatieżnyja knižki). Książeczka taka wydaje się każdemu gospodarzowi rolnemu na przeciąg czasu jednej rewizji i zastępuje dawniej używane rozmaitego rodzaju „jarłyki” i kwity, które się wydawały za każdym osobnym wnioskiem do kasy i łatwo przez włościan były gubione. W książeczce opłat oznaczone są wszystkie obrachunki włościanina tak z poborcą podatków, jak też z nadzorcami magazynów zbożowych. Każda książeczka taka dzieli się podług stronnic na dwie połowy, z których jedna przeznacza się dla włościan piśmiennych, którzy w niej obrachunki swe oznaczają liczbami; druga zaś połowa dla niepiśmiennych; w tej ostatniej wszystkie wnioski oznaczają się przyjętemi znakami karbowemi („birka, biroczny”), dla każdego włościanina zrozumiałemi. Wprowadzenie książeczek takich podwójną przynosi korzyść: 1) każdy bowiem włościanin zawsze z własnych notatek wiedzieć może, jak wiele i jakie wniósł opłaty i wiele mu jeszcze do zapłacenia zostaje; 2) mimowoli przyzwyczaja się do porządnej rachunkowości w swem niezbyt skomplikowanem gospodarstwie.

Pod tytułem: „Część gospodarcza” dóbr udziałowych, wydrukowano w „Sprawozdaniu” kilka ważnych dotyczących bytu społecznego artykułów, z tych pierwsze miejsce należy się artykułowi: „O bankach wiejskich”, zasługującemu na szczególną uwagę. Czyliż o tem mówić potrzeba, jak są ważne dla gospodarstwa wiejskiego drobne instytucje kredytowe? Istnieją one wprawdzie w Rosji, lecz jeszcze wyjątkowo i teraz dopiero zaczynają powstawać, świetną dla siebie rokując przyszłość. Dzięki zasiłkowym kasom, tudzież kasom oszczędności, włościanin, ciułając po groszu swój szczupły dostatek, może teraz uzbierać niewielki kapitał dla swego skromnego gospodarstwa. W zarządzie ministerstwa dóbr państwa, było jeszcze w roku 1856 zasiłkowych kas 1,178 i kas oszczędności 515. Te ostatnie miały wniosków 948,216 rs. Kasy zasiłkowe wypożyczyły 1,681,715 rs. W dobrach udziałowych banki wiejskie istnieją od roku 1837. Suma potrzebna do utworzenia pierwiastkowego pożyczkowego kapitału, wziętą była z ogólnych kapitałów włościanskich, na mocy decyzji departamentu, z rozporządzenia ministra udziałów. Pierwiastkowo, stopa procentowa na pożyczki i wnioski, oznaczoną była na 6 i 5 od sta,—od roku zaś 1859 zniżoną została na 5 i 4; z drugiej strony wysokość pożyczki od rs. 143 do rs. 500 podniesiona, a termin pożyczek od roku jednego do 5 lat przedłużony. Dla zabezpieczenia pożyczek przyjmują się jako rękojmie: majątek nieruchomy, szczególnie grunta, a także zabudowania włościańskie. Gdyby po upływie terminu, pożyczający nie oddał kapitału, Izba („prykaz”) zawiadamia o tem zarządzającego kantorem, który wystawia na sprzedaż majątek dłużnika. Wyjątek od tego prawidła stanowią tylko zdarzenia nieszczęśliwe, jak to: pożary, pomór bydła i t. p.; natenczas dłużnikowi wyznacza się termin do wypłaty pożyczki albo od razu albo w pewnych ratach. Liczba ich 120 wynosi; posiadały one w roku 1860 kapitału 893,219 rs.; a mianowicie wnioski włościan wynosiły 200,414 rs.; pożyczki tymże udzielone z banków rs. 686,741.

Oprócz wiejskich banków, w dobrach moskiewskich (udziałowych) istnieje od roku 1858 osobny pożyczkowy bank handlowo-przemysłowy. Założony był, jak sama jego nazwa wskazuje, ażeby przyjść w pomoc rozwojowi przemysłu pomiędzy udziałowymi włościanami w dobrach moskiewskich. Aż do ostatnich czasów, pożyczki z banku tego udzielane były wyłącznie tym włościanom udziałowym, którzy posiadają jakiekolwiek handlowe albo przemysłowe zakłady. Obecnie charakter jego nieco się zmienił i sfera działalności rozszerzyła się, gdyż wydane zostało nowe postanowienie, na mocy którego bank przyjść ma w pomoc nietylko tym włościanom, którzy pragną trudnić się jakąkolwiek gałęzią handlu i przemysłu; lecz i tym także, którzy potrzebują środków do podtrzymania rolnictwa. Pierwiastkowo, na założenie banku tego użyto było 15,000 rs. z pozostałego bez obrotu kapitału wiejskich banków. Pożyczki udzielają się w ilości od 100 do 1500 rs. do jednych rąk. Pożyczający jest obowiązany wypożyczoną sumę zwrócić albo w całości od razu, w terminie od 1 miesiąca do 2 lat, albo też wypłacać ją częściowo w oznaczonych ratach. Bank pobiera od udzielanych pożyczek po 6 kop. na rok, czyli po ½ kopiejki na miesiąc od rubla. Cały kapitał udziałowy, tak zapasowy jak bieżący, wynosił z końcem 1859 roku rs. 10,473,763 kop. 49. Lecz cyfra ta oznacza same tylko dochody, otrzymane przez kasę udziałową z tych dóbr, nie wskazując, w jakim stanie znajdują się środki samych włościan. Podług obrachowania innego autora („Mosk. Wied.” 1861, Nr. 25), z kapitału włościańskiego przypada na każdą głowę nieco więcj jak 81 kop. sr., powiększenie zaś kapitału w ciągu 1859 roku, stanowi jedenaście przeszło kopiejek na każdą głowę. Główny dochód kasy udziałowej, stanowią podatki i ciężary („powinnosti”) ziemskie, których w roku 1859 zebrano od włościan 1,470,135 rs. Gminowe potrzeby wymagały w przecięciu po rs. 1 k. 1¾ od każdej duszy rewizkiej, razem rs. 864,263 kop. 42½, a także z łaszmanów, jednodworców i włościan skarbowych, zostających w zarządzie udziałowym rs. 34,783 kop. 51. Główny wydatek z gminowych („mirskich”) funduszów, stanowi utrzymanie stałych koni na objazdy dla urzędników udziałowych i ziemskiej policji.

Przemysł włościan mało zwrócił uwagę autorów „Sprawozdania”, gdyż nie przynosi bezpośredniego artykułu przychodowego dla kasy udziałowej. Autorowie „Sprawozdania” zbyt lekko dotykają tego przedmiotu, nie udzielając prawie żadnych wiadomości o stopniu rozwoju między włościanami udziałowymi działalności przemysłowej i nie wskazując o ile ona i w czem mianowicie wpływa na pomyślność włościan. „Sprawozdanie” mówi tylko, że „przemysł w wielu dobrach służy za niemałą pomoc do polepszenia bytu włościan i coraz się bardziej rozszerza.”

(dalszy ciąg nastąpi.)

TEATRA w WARSZAWIE.

Wielki Teatr.—Dziś w Sobotę, d. 13 Czerwca, drugi raz komedja w 4-ch aktach, **Fiammina**, odegrana przez pp. *Palińską, Chomanowskiego, Kurcjuszową, Stolpego, Swiergocką, Swieszewskiego, Łapińską, Rychtera, Trapszę, Olszewską, Dąbrowskiego, Adlera, Krupińskiego.*—Balet, **Wesele w Ojcowie**, tańczony przez pp. *Marxa, Konst. Turczynowicza, Rzewuskiego, Brandlową, Dylewską*, wraz z 6 tańcami.

Cena miejsc.

	rsr.	k.	na abo.		rsr.	k.	na abo.
Loża 1go piętra....	4	50	15	Amfiteatr 2go pięt..	,,	75	2½
Loża parterowa....	4	50	10	Krzesło w 4 pier. rz.	1	20	2½
Loża 2go piętra....	3	60	10	dto ,, drugich.	1	5	2½
Loża Galerjowa....	2	25	10	dto w nast. i bocz.	,,	90	1½
Amfiteatr 1go piętra				Galerja, miej. num.	,,	52½	,,
w 6ciu pier. rzę.	1	5	2½	Galerja, miej. nien.	,,	45	,,
w następnych.	,,	90	2½	Paradyz.........	,,	22½	,,

Zacznie się o godzinie 7

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

z dnia 12 *Czerwca*

Monety.			żądano rsr.	żądano kop.	płacono rsr.	płacono kop.
Pół-Imperjały Rosyjskie.			—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne.			—	—	—	—
Papiery.						
Obligi Skar. za 100 rs. (oprócz kuponu)			84	95	84	70
Listy Zast. III-go Okresu seryi 1 i 2 (oprócz kuponu) za 15 rs. ditto Serja II.			15	1	14	98⅔
Akcje Głównego Towarzystwa Rossyjskiego dróg żelaznych.			114	50	114	25
Obligi wspólki Żeglugi Parowej w Królestwie Pols: po rs. 750.			—	—	—	—
Akcje Wspólki Żeglugi Parowej po rs. 100			—	—	—	—
Akcje Drogi Żelaznej Warszawsko Bydgoskiej po rs. 100			86	25	85	75
ditto 500			—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Wied.			75	25	74	75
Berlin	100 Tal.	2 M.	—	—	97	20
,,	100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Gdańsk	100 Tal.	2 M.	—	—	—	—
,,	100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Hamburg	100 BMk.	2 M.	147	45	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 M.	6	54	6	53
Moskwa	100 Rs.	1 M.	—	—	99	25
Petersburg	100 Rs.	1 M.	—	—	99	50
,,	100 Rs.	k. t.	—	—	—	—
Paryż	300 Fr	2 M.	78	30	78	15
,,	300 Fr	1 M.	—	—	—	—
Wiedeń	150 Złr.	2 M.	87	90	87	60

Wartość kuponu bieżącego od obligów Skarb. rs. — k. 80

,, od Listów Zastawn: IIIgo Okresu k. 28⅓

Liverpool, 11 *Czerwca*. Dziś sprzedano 6,000 wańtuchów bawełny; ceny się trzymają.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 2684) *Urząd Loterji w Królestwie Polskiem.*

W dalszym ciągu obwieszczenia o znaczniejszych wygranych 5 klasy 101 Loterji Klasycznej, Urząd Loterji podaje do wiadomości, iż w dniu dzisiejszym odciągnięto 600 numerów, z których: Nra 8038 i 11,538, wygrały po rs. 5000; Nr. 3566, wygrał rs. 3000; Nra 1065, 10,998 i 15,902, wygrały po rs. 1000; Nra 1454, 4527, 8658, 10,800, 14,066 i 15,447, wygrały po rs. 500; Nra: 1893, 5348, 7646, 8557, 11,392 i 11,722, wygrały po rub sr. 300; Nra: 557, 3023, 5310, i 8826, wygrały po rs. 200.

Dalsze ciągnienie odbędzie się w dniu jutrzejszym od godziny 10 z rana.

Warszawa d. 31 Maja (12 Czerwca) 1863 r.
Naczelnik Urzędu, Loeschern.
Sekretarz Urzędu, J. K. Noński.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 2651) *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu śmierci: Rafała Kączkowskiego właściciela dóbr Lubiankowa w Okręgu Rawskim położonych, otworzył się spadek do regulacji którego wyznaczam termin na dzień 14 Grudnia n. s. b. r. w Kancelarji hypotecznej dóbr Ziemskich Gubernii Warszawskiej.

Warszawa d. 30 Maja (11 Czerwca) 1863 r.
Truszkowski.

(N. D. 2563) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Do ukończenia postępowania spadkowego po Dawidzie Słuckim, jako współwłaścicielu sumy rs. 150 i rs. 90 z procentami i kosztami na nieruchomościach Warszawskich Nr. 692 i 693 ubezpieczonych, tudzież współwierzyciela ostrzeżenia dla sumy złp. 258 z procentem i kosztami na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2087 zapisanego, wyznacza się termin w Kancelarji hypotecznej w Warszawie w dniu 7 (19) Grudnia 1963 r.
Jan Jasiński

(N. D. 2649) *Rejent Kancelarji Ziemiańskej Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej w dniu 29 Kwietnia r. b. śmierci: Aleksandra Domżała wierzyciela kapitału rs 10,500 zabezpieczonego na dobrach Gościńczyce i Słanówka w Okręgu Czerskim w dziale IV. wykazu hypotecznego pod Nrm 15 przez intabuland i w dziale III. pod Nrm 7 przez ściśnienie, oraz wierzyciela sumy rs. 600 na dobrach Byki w Okręgu Rawskim zabezpieczonej, lecz do wykazu hypotecznego nie wpisanej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego naznacza się termin prekluzyjny w Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Warszawskiej na dzień 19 (31) Grudnia 1863 r.

Warszawa d. 29 Maja (10 Czerwca) 1863 r
Stynisław Jasiński.

(N. D. 2647) *Rejent Kancelarji Ziemiańskie Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionych śmierci.

a) W dniu 23 Kwietnia 1860 r. Benjamina Karola Herman współwłaściciela sumy złp. 6000 czyli rs. 900 pod N. 4 w dziale IV na domu N. 909 ubezpieczonej i właściciela dwóch młynów czyli wiatraków, w dobrach Czyste i Wola pod Warszawą położonych Nmi 36 i 37 oznaczonych.

b) W dniu 11 (23) Grudnia 1862 r. Samula Hermana wierzyciela sumy złp 20000 czyli rs. 3000 pod N. 30 w dziale IV na dobrach Golice w Okręgu Łęczyckim położonych zabezpieczonej, do której przywiązane jest ściśnienie w dziale III pod N 21 tychże dóbr zamieszczone, oraz właściciela ostrzeżenia dla sumy rs. 614 kop. 91½ z procentem i kosztami, w Dziale III Wykazu dóbr Daszyna w Ogu Łęczyckim położonych przez zastrzeżenie z wniosku N. 63 do zabezpieczenia podanego, toczą się postępowania spadkowe, do regulacji których termin prekluzyjny na dzień 2 (14) Grudnia 1863 r. w kancelarji Hypotecznej wyznaczam.

Warszawa dnia 30 Maja (11 Czerwca) 1863 r.
Dziedzicki Adam.

(N. D 2650) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Po zmarłych: 1. Piotrze Zalewskim współwłaścicielu nieruchomości Nr. 31 w Warszawie; 2. Wojciechu Rybickim współwierzycielu sumy rub. sreb. 330 na nieruchomości Nmer 1691 w Warszawie ubezpieczonej, toczą się postępowania spadkowe, do ukończenia których wyznacza się termin w Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Warszawskiej w Warszawie na dzień 2 (14) Września 1863 r.

Aleksander Dziewulski.

(N. D. 2659) *Pisarz Kancelarji Hypotecznej Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

1. Marji Pessy z Koplów Frojmów Faingrytz współwłaścicielki nieruchomości w Warszawie na przedmieściu Praga pod N. 250 położonej.

2. Marjanny 1go ślubu Czarneckiej 2go Glińskiej i Marcina Czarneckiego współwłaściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 28 przy ulicy Powązkowskiej położonej.

3. Józefa Czerwińskiego wierzyciela sumy rs 450 w dziale IV. pod N. 16 na nieruchomośc. w Warszawie pod N. 1082 położonej, zabezpieczonej; toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznacza się termin na dzień 13 (25) Sierpnia 1863 r. w Kancelarji hypotecznej miasta Warszawy, gdzie wszyscy interesenci zgłosić sić winni z prawami swem pod prekluzją.

Warszawa d. 20 Maja (11 Czerwca) 1863 r.
Hube.

(N. D. 2657) *Pisarz Kancelarji Hypotecznej Gubernii Warszawskiej w Warszawie*

Z powodu nastąpionych śmierci:

1. Franciszki z Mroczkowskich Brudel właścicielki nieruchomości w Warszawie pod N. 3062*B* podług akt Hypotecznych Pruskich N. 2058*A* vel N 3058*A* podług taryffy miasta położonej.

2. Jana Majewskiego wierzyciela sumy rs. 1350 w dziale IV pod N. 5 nieruchomości w Warszawie pod N. 2661 położonej, zabezpieczonej.

3. Ewy z Zabawskich Herbackiej vel Horbackiej współwłaścicielki nieruchomości w Warszawie pod N. 196 na przedmieściu Praga położonej; toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznacza się termin na dzień 4 (16) Września 1863 r. w Kancelarji Hypotecznej miasta Warszawy, gdzie wszyscy interesenci zgłosić się winni z prawami swemi pod prekluzją.

Warszawa d. 30 Maja (11 Czewca) 1863 r.
Hube.

(N, D. 2658) *Pisarz Kancelarji Hypotecznej Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

1. Lucjana Srzedzińskiego wierzyciela prawa dominii directi i prawa pobierania czynszu z nieruchomości jurydyką Warszawską Szymanowska zwaną, składających, a między temi z nieruchomości w Warszawie pod Nrami: 2094, 2095, 2096, 2097, 2046, 2047, 2098, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148/2044, 2149, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2214, 2215, 2216, 2217*A*, 2217*B*, 2220*c*, 2220*F*, 2221, 2221*B*, 2221*C*, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2231, 2307*B*, 2307*D*, 21 Powązki, 21*D* Powązki, 24 Powązki, 25 Powązki, 26*c* Powązki, 27*B* Powązki, 27 Powązki, 2308*c*, według akt hypotecznych pruskich zaś 23 Powązki według taryfy miejskiej położonych, oraz właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2215, Nr. 2227 położonej, jakoteż właściciela dóbr Radachowka w Okręgu Siennickim Gubernii Warszawskiej położonych.

2. Julii Ankudowicz wierzycielki sumy rs. 1095 w dziale IV. rs. 150 w dziale IV. pod Nr. 5 na nieruchomości w Warszawie pod Nr. 3051 położonej, zabezpieczonych.

3. Anieli Radomińskiej legatarjuszki sumy rs. 750, w dziale IV. pod Nr. 3 i rs. 750 w dziale IV. pod Nr. 7 wykazu hypotecznego nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2765*B* i Nr. 2766*C* położonych, zabezpieczonych.

4. Ignacego Zabauzkiego i Szlamy Pasztein współwłaścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 196 w Warszawie na przedmieściu Praga położonej.

5. Antoniego Daleckiego współwłaściciela nieruchomości w Warszawie pod N. 169*B* na przedmieściu Praga położonej.

6. Haskla Eizykowicza Jud współwierzyciela sumy rs. 2250 i prawa zastawy w dziale IV. pod Nr. 3 wykazu hypotecznego w nieruchomości w Warszawie pod Nr. 169*B* na przedmieściu Praga położonej.

7. Jankla v. Jakoba Jeremiasza Levi wierzyciela sumy rs. 750 z procentem i kosztami złp. 69, sposobem ostrzeżenia w dziale IV. wykazu nieruchomości w Warszawie pod Nr. 169*B* na przedmieściu Praga położonej.

8. Szlamy Barchan współwłaściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2191*B* położonej.

9. Katarzyny z Zwierzchowskich Barankiewiczowej, właścicielki prawa pobierania czynszu z nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2342 i 2337 położonych w dziale III wykazu pod Nr. 2 zabezpieczonego, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznacza się termin na dzień 4 (16) Grudnia 1863 roku w Kancelarji Hypotecznej miasta Warszawy, gdzie wszyscy interesenci zgłosić się winni z prawami swemi pod prekluzją.

Warszawa d. 30 Maja (11 Czerwca) 1863 r.
Hube.

(N. D. 790) Po Janie Chojzeruk żołnierzu rodem z Królestwa Polskiego zostającym na służbie przy Staropolskim wojennym Szpitalu i zmarłym w Rosji pozostał spadek składający się z sumy rs. 51 k. 58 tak nazwanych pieniędzy artelnych, podpisany Obrońca Prokuratorji w Lublinie, wzywa wszystkie osoby w powyższym spadku interes mieć mogące, aby z prawami swemi w ciągu 6 miesięcy od daty pierwszych obwieszczeń zgłosiły się w przeciwnym bowiem razie Skarb Królestwa w posiadaniu rzeczonego spadku wprowadzony będzie.

Lublin d. 22 Stycznia 1863 r.
A. Garszyński, Obr. Prok.

(N. D. 2648) *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Włocławskiego.*

Do ukończenia postępowania spadkowego po: 1. Janie Kapica właściciela ostrzenia co do rs. 774 z procentem i kosztami procesu pod Nr. 12; 2. Franciszce Kapicównie córce tegoż właściciela kapitału rs. 300 pod Nr. 14 działu IV, wykazu hypotecznego nieruchomości Nr. 268/292 w Włocławku położonej zabezczonych, wyznacza termin prekluzyjny na d. 14 Grudnia n. s. 1863 r.

Brześć Kujawski 2 (14) Kwietnia 1863 r.
Chruszczakowski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 2608) *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernii Warszawskiej w Kaliszu*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie Artykułu 7 Postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego udzielonych, następujące Dobra Ziemskie za zaległość w ratach Towarzystwu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną, w mieście Kaliszu w pałacu sądowym przy ulicy Józefiny w Kancelarjach hypotecznych poniżej wymienionych.

Termin sprzedaży d. 18 (30) Grudnia 1863 r.

1. Biała, II. część, z przyległościami i przynależytościami, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 900, vadium do licytacji rs. 1200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12500, przed Rejentem Niwińskim Janem.

2. Szyszynek, III. część, z przyległościami i przynależytościami, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 50, vadium do licytacji rs. 300, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2700, przed Rejentem Milewskim Edwardem.

3. Sławęcin, z przyległościami i przynależytościami, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 260, vadium do licytacji rs. 1200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12000, przed Rejentem Rościszewskim Stanisławem.

4. Stobiecko szlacheckie, z przyległościami i przynależytościami, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 400, vadium do licytacji rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10500, przed Rejentem Ordon Emiljanem.

5. Strzelce Wielkie, z przyległościami i przynależytościami, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 500, vadium do licytacji rs. 1500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 18000, przed Rejentem Milewskim Edwardem.

Termin sprzedaży d. 19 (31) Grudnia 1863 r.

6. Więcki, z przyległościami i przynależytościami, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 795, vadium do licytacji rs. 1000 licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12000, przed Rejentem Niwińskim Janem.

7. Wodzierady, z przyległościami i przynależytościami, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 230, vadium do licytacji rs. 750, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10000, przed Rejentem Rościszewskim Stanisławem

8. Wyczerpy, z przyległościami i przynależytościami raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs 230, vadium do licytacji rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8000, przed Rejentem Ordon Emiljanem.

9. Wyszyna, z przyległościami i przynależytościami, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 750, vadium do licytacji rs 2700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 27000, przed Rejentem Milewskim Edwardem.

10. Zagajew z przyległościami i przynależytościami, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą, rs. 360, vadium do licytacji rs. 1000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12000 przed Rejentem Ordon Emiljanem.

11. Żelisław, z przyległościami i przynależytościami, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży, wynoszą rs. 500, vadium do licytacji rs. 1500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 27000, przed Rejentem Rościszewskim Stanisławem.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej. Gdyby zaś Rejent przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, licytacja odbędzie się w jego kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Kalisz d. 28 Maja 1863 r.

Prezes, Chełmski.

Pisarz, Janczewski.

(N. D. 2510) *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernii Płockiej.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10) Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję główną udzielonych, następujące dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych wystawione są na przedaż przymusową przez licytacją publiczną w mieście Płocku w rynku Kanoniczym w Pałacu Biskupi zwanym w kancelarji Rejentów poniżej w wykazie wymienionych.

Termin przedaży dnia 18 (30) Listop. 1863 r.

1. Brochocino i Brochocinko, w Powiecie Płockim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 674 kop. 26, vadium do licytacji rs. 2000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 16196, przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Janczewskim.

2. Butkowo lit. D. w Powiecie Płockim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 79 kop. 50, vadium do licytacji rs. 230, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2500 przed Rejentem Holtz.

3. Charszewo, w Powiecie Lipnoskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 60 kop. 66, vadium do licytacji rs. 180, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1585, przed Rejentem Tyrchowskim.

4. Ciółkowo, w Powiecie Płockim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 259 kop. 27, vadium do licytacji rs. 750, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6180, przed Rejentem Wołowskim.

Termin przedaży d. 20 Listopada (2 Grudnia) 1863 r.

5. Dębsk Wola Dębska, Ostrów i Krzywonos, w Powiecie Mławskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 222 kop. 87 1/2, vadium do licytacji rs. 680, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10180, przed Rejentem Holtz.

6. Dąbrówka z przyległością Jeżewiec, w Powiecie Lipnoskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 224 kop. 17, vadium do licytacji rs. 680, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7800, przed Rejentem Holtz.

7. Drewnowo Gołyń z przyległością Konarze, w Powiecie Ostrołęckim raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 201 kop. 20, vadium do licytacji rs. 610, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5125, przed Rejentem Holtz.

8. Dylewo, w Powiecie Lipnoskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 230 kop. 33, vadium do licytacji rs 700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5400, przed Rejentem Holtz.

Termin przedaży d. 22 Listopada (4 Grudnia) 1863 r.

9. Gostkowo z przyległościami, Wróblewo Barze lit. C. i Płusę gruntów na Chrościelach, w Powiecie Przasnyskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 57 kop. 76, vadium do licytacji rs. 180, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2400, przed Rejentem Holtz.

10. Godlewo Wielkie lit. W. z przyległościami na Szulborzu Kozach Zgliszach Okrągłych, Krupach Ciasnych, Kamieńczyku Wielkim, Godlewie Siudach Leszkach i Brolinie Starozumach, w Powiecie Ostrołęckim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 66 kop. kop. 20, vadium do licytacji rs. 200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2300, przed Rejentem Holtz.

11 Gójsk do których należą kolonie Agnieszkowo, Czartownia, Młyn wodny Sułocinek, z przyległościami i przynależytościami, w Powiecie Lipnoskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży, rs. 566 kop. 84, vadium do licytacji rs. 1700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 13500, przed Rejentem Holtz.

12. Gradzanowo Zbąskie, w Powiecie Mławskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 327 kop. 28, vadium do licytacji rs. 990, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7800, przed Rejentem Holtz.

Termin przedaży d. 20 Listopada (2 Grudnia) 1863 r.

13. Kazimierzewo, w Powiecie Lipnoskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 142 kop. 8, vadium do licytacji rs. 390, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1800, przed Rejentem Holtz.

14. Kleczkowo części C. F. G H. J. K. L. z przyległościami na Kleczkowie Kerepiach, Nowejwsi, Okach, w Powiecie Ostrołęckim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 292 kop. 63, vadium do licytacji rs. 880, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7500, przed Rejentem Tyrchowskim.

15. Kowalewo z folwarkiem Dozin o ile z gruntów Kowalewa erygowanym jest, w Powiecie Mławskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 196 kop. 90, vadium do licytacji rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumyrs. 5643 kop. 75, przed Rejentem Holtz.

16. Komonino, w Powiecie Mławskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 147 kop. 40, vadium do licytacji rs. 450, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3820 kop. 50, przed Rejentem Holtz

17. Kondrajec do których wsi Gutarzewo i Zielona należą, w Powiecie Płockim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży rs. 445 kop. 68, vadium do licytacji rs. 1340, licytacja rozpocznie się od sumy ra. 11120, przed Rejentem Holtz.

18. Koskowo Bogusendy z częściami na Kuskowie Bronosewicach, Kuskowie Stradzewie i Dezertą Koskowo Trojany, Rycharcice Gnaty z gruntami na Kuskowie Bronoszewicach lit. B. i Stradzewie lit. A. w Powiecie Płockim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 118 kop. 46, vadium do licytacji rs. 500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4405, przed Rejentem Holtz.

19. Krzeczkowo Bieńki Nowa Wieś lit. B. C. z przyległościami Krzeczkowo Kupnino Rossochate, Nartołty i Święcko, w Powiecie Ostrołęckim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 108 kop. 73, vadium do licytacji rs. 324, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1875 przed Rejentem Janczewskim.

20. Mayki Maykowo Makomary z przyległościami, w Powiecie Mławskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 758 kop. 37, vadium do licytacji rs. 2274, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17820, przed Rejentem Tyrchowskim.

21. Miączyno Małe części lit A. C. E. w Powiecie Mławskim raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 209 kop. 66 1/2, vadium do licytacji rs. 650, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4200 przed Rejentem Tyrchowskim.

21. Miszewo składające się z realności Miszewo Wielkie, Miszewo Średnie i Florentynowo, w Powiecie Pułtuskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 226 kop. 87, vadium do licytacji rs. 700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5904 kop. 37 1/2, przed Rejentem Holtz.

22. Mieszczk lit. A. i Bliźno lit. B. z zachodnią połową jeziora Bliznieńskiego, w Powiecie Lipnoskim raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 75 kop 6, vadium do licytacji rs. 230, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1800 przed Rejentem Holtz.

23. Nasierowo Dolne lit. B z przyległościami na dobrach Nasierowo Fanbogi i Dziurawieniec, w Powiecie Przasnyskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 74 kop. 14 1/2, vadium do licytacji rs. 222 kop. 50, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2080, przed Rejentem Tyrchowskim.

24. Niemczewo lit. A. E. w Powiecie Płockim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 62 kop. 59, vadium do licytacji rs. 190, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2600, przed Rejentem Tyrchowskim.

25. Niemczewo lit. B. C. D. w Powiecie Płockim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs, 50 kop. 8, vadium do licytacji rs. 160, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2110, przed Rejentem Tyrchowskim.

Termin przedaży d. 22 Listopada (4 Grudnia) 1863 r.

26. Obrytte A. E. z przyległościami Myśliborу lit. D. Ołowskie lit. A. Murawskie lit. A. Tymianki Bucie lit. A. Kossaki lit. B. Slepowrony Nagurki, Bochny Conipory, Kramkowo Białe z Przewozem Nurskim, Kossaki lit. C. zwane Murawskie, w Powiecie Ostrołęckim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedazy rs. 388 kop. 57, vadium do licytacji rs. 1160, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10040, przed Rejentem Tyrchowskim.

27. Olszewiec część lit. B. F. M P. tudzież Olszewiec części lit. D. K. O. R. w Powiecie Przasnyskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 400 kop. 20, vadium do licytacji rs. 1210; licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9490, przed Rejentem Tyrchowskim.

28. Osiek B. z przyległościami Rokicie H. tudzież Osiek A.E. D. i 4/6 części lit. O. oraz Rumonek Bielczwany przy wsi Osieku tudzież trzy Rumonki z dóbr Grabowca nabyte w Powiecie Lipnoskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 56 kop. 73 vadium do licytacji rs. 200, licytacja rozpocznie się od sumy rs, 3600 przed Rejentem Tyrchowskim.

29. Piotrkowo, w Powiecie Lipnoskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 206 kop. 39 vadium do licytacji rs. 630, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5380 przed Rejentem Holtz.

30. Pręczki składające się z folwarku Pręczki Lasoty Rejki i Dembiany z osad Przecze, Drozdowo, Przecze kolonii Dembiany z rumunków Karbowizna i lasów przyległych, w Powiecie Lipnoskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs, 325 kop. 98, vadium do licytacji rs. 980, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7650, przed Rejentem Tyrchowskim.

31. Rumoka w Powiecie Przasnyskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 227 kop. 19, vadium do licytacji rs. 680, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4500, przed Rejentem Tyrchowskim.

Termin przedaży d. 23 Listopada (5 Grudnia) 1863 r.

32. Sąchocino Praga lit. F. J. L. z przyległościami na Sąchocinie, Czyżewie Badurkach i Suchardach, w Powiecie Lipnoskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 50 kop. 8, vadium do licytacii rs. 150, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1343 kop. 75. przed Rejentem Janczewskim.

33. Smardzewo z przyległością Jasionka, w wPowiecie Płockim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 192 kop. 50, vadium do licytacji rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5643, przed Rejentem Janczewskim.

34. Szczechowo Blizno lit. A. w Powiecie Lipnoskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 179 kop. 36, vadium do licytacji rs. 540, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4250, przed Rejentem Janczewskim.

35. Szygi Stare do których należą części na wsi Mildnach, Białobrzegach, Dezerta Korszkiewki z przyległościami i przynależytościami w Powiecie Pułtuskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 149 kop. 23, vadium do licytacji rs. 450, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3850, przed Rejentem Tyrchowskim.

36. Szelkowo, w Powiecie Pułtuskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 245 kop. 17, vadium do licytacji rs. 740, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7400, przed Rejentem Janczewskim.

37. Szumanie Postuły czyli Kempskie, w Powiecie Mławskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 225 kop. 49, vadium do licytacji rs. 680, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2840, przed Rejentem Tyrchowskim.

Termin przedaży d. 25 Listopada (7 Grudnia) 1863 r.

38. Wola Łaszewska i Goszczk, w Powiecie Mławskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 209 kop. 14 1/2, vadium do licytacji rs. 630, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6300, przed Rejentem Janczewskim.

39. Zakrzewo, w Powiecie Lipnoskim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 42 kop. 36, vadium do licytacji rs. 150, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1108 kop. 75 przed Rejentem Janczewskim.

40. Zaremby Zasiny części lit. A. z gruntami na Rossochatem Kościelnym i Zarembach Swięszkach w Powiecie Ostrołęckim raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 114 kop. 40, vadium do licytacji rs. 350, licytacja rozpocznie się od sumy rs, 2800, przed Rejentem Holtz

41. Zaremby Wielkie części lit. A: część lit. C, w Powiecie Płockim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 84 kop. 63 vadium do licytacji rs. 230, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1380, przed Rejentem Holtz,

42. Zgorzałowo lit. A. i B. z gruntami na Wysoce Chojnach Wysoce Bartosach, Wysoce Starej Wsi, w Powiecie Ostrołęckim, raty zalegające w chwili zarządzenia przedaży rs. 145 kop. 63 1/2, vadium do licytacji rs 440, licytacja rozpocznie się od sumy ra. 4380 przed Rejentem Holtz.

Przedaże odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej, gdyby zaś Rejent przed którym przedaż ma się odbywać był przeszkodzony, takowa odbędzie się w jego kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych w Biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Płock d. 1 Czerwca 1863 r.

za Prezesa, Kruszewski.

Pisarz, Żochowski.

(N. D. 2476) *Naczelnik Powiatu Gostyńskiego.*

W skutek odezwy Zarządu Poczt w Królestwie Polskiem, podaje do wiadomości, że m. Kutnie w Biurze Naczelnika Powiatu w d. 30 Czerwca r. b. o godzinie 11 przed południem odbywać się będzie in minus licytacja przez opieczętowane deklaracje na entrepryzę reperacji domu pocztowego z zabudowaniami w m. Krośniewicach, od sumy anszlagowej rs. 824 kop. 77. Każdy przystępujący do licytacji, winien przed godziną oznaczoną złożyć na ręce Naczelnika Powiatu deklarację opieczętowaną napisaną wedle wzoru poniżej zamieszczonego, o ile za mniejszą sumę, tej entrepryzy podejmuje się. Nadto: złożyć także Kwit kasy Powiatu Gostyńskiego lub innej Rządowej na wniesione vadium w kwocie rs. 83.

Wykaz kosztów i warunki przedlicytacyjne znajdują się w Biurze Naczelnika Powiatu, gdzie każdego dnia prócz święta przejrzane być mogą.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia z daty 12 (24) Maja r. b. Nr. 7954 składam niniejszą deklarację iż obowiązuję się podjąć entrepryzy reperacji domu pocztowego z zabudowaniami w m. Krośniewicach, stosownie do anszlagu na ten cel sporządzonego, za sumę rs. N wyraźnie rs. N poddając się obowiązkom w warunkach do licytacji objętych dobrze mi znanych. Kwit Kasy N na złożone vadium dołączam. Stałe moje zamieszkanie jest w N dnia N miesiąca N 1863 r.

(podpisać imie i nazwisko)

Kutno dnia 12 (24) Maja 1863 r.

J. Swiecimski.

(N. D. 2475) *Naczelnik Powiatu Augustowskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 18 (30) Czerwca r. b. o godzinie 2ej z południa odbędzie się w Biurze Powiatu licytacja in minus przez złożenie opieczętowanych deklaracji, na entreprzyzę reperacji kościoła parafialnego w mieście Raczkach, na co koszta potwierdzonym przez Komisję Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego anszlagiem głównym wyrachowane zostały na rs. 1927 k. 25 1/4

a dodatkowym zatwierdzonym przez Rząd Guberdialny na ,, 513 ,, 70 3/4

czyli razem ,, 2441 ,, 6.

Entrepryza ta temu przyznaną będzie, kto się takowej za najmniejszą podejmie sumę.

Życzący więc ubiegać się o takową, obowiązani są w miejscu i czasie wyżej oznaczonym, złożyć opieczętowane deklaracje, podług wzoru poniżej zamieszczonego pisane, z dołączeniem kwitu Kasy Rządowej na złożone vadium rs. 220, które nieutrzymującemu się, zaraz zwrócone będą, minus licytacja zaś dokompletowane do 1/5 części sumy na licytacji osiągniętej, zatrzymane będzie w depozycie Rządu do czasu wywiązania się z warunków tej entreprzyy.

Uprzedzam w końcu, że wszelkie deklaracje nieformalnie napisane, poprawiane mazane, skrobane, lub w godzinie oznaczonej podane, chociażby najkorzystniejsze dla funduszów, z których wydatki pokryte być mają, przyjęte nie będą.

Anszlag i warunki licytacyjne każdodziennie wyłączając dnie świąteczne i galowe, w biórze Powiatu w czasie godzin biurowych przejrzane być mogą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Augustowskiego z dnia 17 (29) Maja r. b. Nr. 6057 składam niniejszą deklarację, mocą której przyjmuję obowiązek wykonać entreprzyzę reperacji kościoła w mieście Raczkach za sumę rs. NN. wyraźniej rs. (tu wypisać literami) a to podług zatwierdzonych anszlagów, poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętej.

Swiadectwo Kasy N. na złożone vadium gotowizną w ilości rs N. dołączam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub proszę o nadesłanie na mój koszt do N.

Pisałem w N. dnia N. mca N. 1863 r.

(podpis) imię i nazwisko.

Augustów d. 17 (29) Maja 1863 r.

w zast. Pawłowski.

(N. D. 2636) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czynimy: iż na żądanie Henryka Cybulskiego dymisjonowanego Podpułkownika Wojsk Cesarsko-Rosyjskich, z własnych funduszów utrzymującego się, w Warszawie pod Nr. 1274/5 zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Jana Niemirowskiego Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie przy ulicy Ś-to Jerskiej pod Nr. 1772 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 10,000 kapitalnej, rs. 500 procentowej w chwili zapłaty obliczyć się mianej, oraz kosztów egzekucyjnych od Haskla Bardiower liweranta właściciela nieruchomości w Pradze przy Warszawie pod Nr. 403 położonej, tamże zamieszkałego, protokółem Jakóba Szymanowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w d. 15 (27) Maja 1863 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Pradze przy Warszawie pod Nr. 403 przy ulicy Brukowej v. Bukowanej, na gruncie czynszowym do Skarbu Królestwa należącym, z którego czynsz rocznie na Ś. Marcin rs. 1 kop. 95 opłaca się. W Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym dwunastym, w jurysdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału czwartego położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Haskla Bardiowera należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania.

1. Kamienica frontowa masiv murowana o parterze, pierwszem piętrze, z mieszkaniem poddasznem, dachówką holenderką kryta, trzy kominy murowane mająca.

2. Zabudowanie murowane pod pół dachem z gont komin murowany mające.

3. Mur frontowy z bramą dwuskrzydłową okutą.

4. Oficyna o parterze murowana, dachówką holenderką kryta, dwa kominy murowane mająca.

5. Zabudowanie z drzewa deskami kryte, w którem znajdują się komórki.

6. Wozownia z drzewa deskami kryta.

7. Zabudowanie z drzewa, gontem kryte, mieszczące spichrz, oraz młyn o dwóch gankach, z mechaniką kompletną.

8. Zabudowanie z drzewa gontami kryte, obejmujące dwie stajnie.

9. Brama do wjazdu i wyjazdu.

10. Zabudowanie z drzewa gontami kryte, mieszczące wozownią.

11. Zabudowanie z drzewa gontami kryte.

12. Dom z drzewa gontami kryty, dwa kominy murowane mający.

13. Stajnie dwie i dwie komórki z drzewa gontami kryte.

14. Komórka z drzewa deskami kryta.

15. Kloaka z drzewa gontami kryta

16. Podwórze niebrukowane, tylko mała część takowego, kamieniem polnym wybrukowana, w którym znajdują się dwie pompy, balami cembrowane, z rurami i wahadłami drewnianemi.

W nieruchomości tej, jest 16 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny komornianej uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Jana Niemirowskiego Patrona przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane, w Warszawie pod Nr. 1772 mieszkającego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale pierwszym złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Zygmuntowi hr. Wielopolskiemu Prezydentowi Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu na ręce Kwiatkowskiego Urzędnika tegoż Magistratu.

2. Teofilowi Vogt Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału IV. w Pradze przy Warszawie pod Nr. 381 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1863 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie dnia 25 Maja (6 Czerwca) 1863 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków przedaży, odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 5 (17) Lipca 1863 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Jan Niemirowski Patron przy Trybunale Cywilnym Gubernii Warszawskiej w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

w Warszawie d. 28 Maja (9 Czerwca) 1863 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej, w Warszawie dnia 28 Maja (9 Czerwca) 1863 roku. Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 2637) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czynimi iż na żądanie Henryka Cybulskiego dymisjonowanego Podpułkownika Wojsk Cesarsko-Rosyjskich, z własnych funduszów utrzymującego się, w Warszawie pod Nr. 1274/5 zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego intesesu i całego postępowania subhastacyjnego u Jana Niemirowskiego Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie przy ulicy Ś-to Jerskiej pod Nr. 1772 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy kapitalnej rs. 10,000 i rs: 500 procentowej w chwili zapłaty obliczyć się mianej, oraz kosztów egzekucyjnych od Haskla Bardiower liweranta właściciela nieruchomości w Pradze przy Warszawie pod Nr. 385 i 386 położonej, zaś w Pradze przy Warszawie pod Nr. 403 zamieszkałego, protokółem Jakóba Szymanowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 15 (27) Maja 1863 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Pradze przy Warszawie przy ulicy Brukowej v. Brukowanej, pod Nr. 385 i 386, na gruncie czynszowym w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym 12, w jurisdykcji Sądu Pokoju Ogu i Miasta Warszawy Wydziału IV położona, dwie księgi wieczyste do każdego wyłącznie numeru mająca, jednakże w naturze zupełnie jest połączoną i jedną całość stanowi, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Haskla Bardiower należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Zabudowanie mieszkalne z drzewa w słupy postawione deskami szalowane, na podmurowaniu, gontami kryte, dwa kominy murowane mające.

2. Zabudowanie mieszkalne z drzewa w słupy, deskami szalowane, gontami kryte, dwa kominy murowane mające.

3. Zabudowanie z drzewa w słupy, gontami kryte, komin murowany mające.

4. Zabudowanie z drzewa w słupy, gontami kryte, w którym jest dziewięć komorek, wozownia i kloaka.

5. Zabudowanie z drzewa gontami kryte dwie kómorki obejmujące.

6. Spichrz z drzewa na podmurowaniu gontami kryte.

7. Gołębnik z drzewa w kształcie komorki postawiony w słupki, gontami kryty.

8. Ogródek częścią fruktowy, częścią warzywny, częścią sztachetami z łat, a częścią parkanem ogrodzony, w którym jest kilkanaście drzew wiśnowych gruszkowych, oraz krzewów agrestu i porzeczek.

9. Podwórze niebrukowane, w którym znajduje się studnia z pompą drewnianą.

W nieruchomości tej jest dwudziestu dwóch lokatorów, z imion i nazwisk oraz ilość należności komornianej uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Jana Niemirowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernii Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 1772 zamieszkałego zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. JW. Zygmuntowi H. Wielopolskiemu Prezydentowi M. Stołecznego Warszawy w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu na ręce Kwiatkowskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Teofilowi Vogt Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału IV. w Pradze przy Warszawie pod Nr. 381 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 18 (30) Maja 1863 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1863 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N. 549 o godzinie 10 zrana d. 5 (17) Lipca 1863 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Jan Niemirowski Patron przy Trybunale tutejszym którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 24 Maja (5 Czerwca) 1863 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie d. 24 Maja (5 Czerwca) 1863 r.

Radca Dworu Zgórski.

(N. D. 2661)

Podpisany Patron Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 *a.* zamieszkały, jako Obrońca Tekli z Milewskich po Wilhelmie Tanasiewiczu pozostałej wdowy, zawiadamia i ogłasza, iż na podstawie dwóch wyroków mianowicie: jednego z dnia 28 Lutego (12 Marca) 1863 r. dział majątku po Wilhelmie Tanasiewiczu pozostałego nakazującego oraz oszacowanie i przedaż nieruchomości N. 197 w Warszawie rozporządzającego, drugiego z dnia 23 Kwietnia (5 Maja) t. r. opinią o niepodzielności oraz taksę powyższej nieruchomości zatwierdzającego, obudwóch z powództwa wyżej wymienionej Tekli z Milewskich Tanasiewicz, w Warszawie pod Nr. 197, zamieszkałej, przeciwko Marjannie z Tanasiewiczów Kalinowskiej, Antoniego Kalinowskiego czeladnika siodlarskiego małżonce, w asystencji męża swego czyniącej, czyli obojgu małżonkom Kalinowskim pod Nr. 914, Feliksowi Tanasiewiczowi majstrowi profesji rzeźniczej pod Nr. 2097, Paulinie z Tanasiewiczów Włodarskiej, Józefa Włodarskiego majstra Pierkaskiego żonie, w asystencji męża swego czyniącej, czyli obojgu małżonkom Włodarskim pod Nr. 512, w Warszawie zamieszkałym, tudzież Filipowi Tanasiewiczowi podoficerowi 4go rezerwowego bataljonu Tomskiego piechotnego pułku 15ej roty Wojsk CESARSKO-Rosyjskich w mieście Ardatowie Gubernii Niżegorodzkiej Cesarstwie Rosyjskiem konsystującemu, wszystkim przez Hipolita Tafiłowskiego Adwokata bronionym, w Trybunale Cywilnym Warszawskim zapadłych, wystawia się na publiczną sprzedaż w drodze działów:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Krzywe-Koło, pod Nr. 197, na gruncie dziedzicznym położona, do Tekli z Milewskich Tanasiewicz i SSrów Wilhelma Tanasiewicza nierodzielnie należąca, składająca się:

a) Z domu frontowego z cegły palonej na wapno dachówką karpiówką pokrytego o parterze, trzech piętrach, z piwnicami, długości łokci bieżących 16 1/2, szerokości łokci 12 1/2, wysokości łokci 2 1/4, z przybudowaniem bocznem po lewej stronie podwórza, zawierającem w sobie wschody o parterze i tyleż piętrach, długiem łokci 4 1/2, szerokiem łokci 7 1/2 wysokiem łokci 27 1/4.

b) Oficyny bocznej po lewej stronie podwórza przytykającej do wspomnionego przybudowania o parterze długiej łokci 18 1/2, szerokiej łokci 7 1/2, wysokiej łokci 4 1/2, z cegły palonej na wapno postawionej pod dachówką.

c) Oficyny tylnej parterowej z cegły palonej na wapno postawionej, pod dachówką karpiówką, długiej łokci 8, szerokiej łokci 5 3/4, i wysokiej łokci 4 1/8.

d) Zabudowania drewnianego po prawej stronie podwórza postawionego pokrytego cynkiem, długiego łokci 16 1/2, szerokiego łokci 3, wysokiego łokci 4 1/2.

e) Gruntu dziedzicznego wraz z brukiem z kamieni średnich polnych ułożonym, łok. kw. 743 zawierającego.

Obszerniejsze opisanie relacja biegłych pospół z taksą sądownie w d. 19 (31) Marca i następnych dni 1863 r. sporządzone obejmują.

Po odbyciu w dniu 24 Maja (5 Czerwca) 1863 roku pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych nieruchomości Nr. 197 w Warszawie, termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia tejże nieruchomości wyznaczony został na dzień 8 (20) Lipca 1863 r. godzinę 10 z rana, jakowy odbędzie się w miejscu z wykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie przed W. Józefem Sadkowskim Asesorem delegowanym, lub jego prawnym zastępcą.

Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych przejrzeć można w Kancelarji Podpisarza Trybunału Wydziału III. i u podpisanego Patrona sprzedażą dyrygującego.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 3965 kop. 17 jako szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 27 Maja (8 Czerwca) 1863 r.

Juljan Czajkowski, Patron.

(N. D. 2653)

Wyrokiem Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie daty 25 Stycznia (6 Lutego) 1863 r. między Janem Mierzejewskim Obywatelem we wsi Odolany zamieszkałym, oraz Teofilą z Mierzejewskich Pawła Bernarda Obywatela żoną czyli obojgiem małżonkami Bernard w Warszawie pod Nr. 905 zamieszkałymi, powodami przez Teodora Łąckiego Adwokata stawającymi z jednej. A

1. Małgorzatą z Lipczyńskich Mierzejewską po Piotrze Pawle Mierzejewskim pozostałą wdową w Warszawie pod Nr 2516/17 zamieszkałą.

2. Janem Lipczyńskim Obywatelem w Warszawie pod Nr. 2508 zamieszkałym jako opiekunem głównym nieletniej Józefy-Franciszki dwóch imion Idźkowskiej.

3. Sebestjanem Bankowskim mularzem w Warszawie pod Nr2501 zamieszkałym, jako opiekunem przydanym tejże nieletniej Idźkowskiej, pozwanemi przez Mieczysława Wyrzykowskiego Patrona stawającemi z drugiej strony ocznie zapadłym, nakazany został dział majątku ruchomego i nieruchomego po Piotrze Pawle 2ch imion Mierzejewskim pozostałego z nieruchomości N. 2516/2517 w Warszawie położonej oraz gruntu za okopami za rogatką Wolską pod Nr. 2311*e* sytuowanych, opinia o nie podzielności takowych rozporządzona, a w razie niemożności podziału oszacowanie przez biegłych rozporządzone biegli mianowani i sprzedaż onych przez publiczną licytacją rozporządzona do kierowania czynnościami działowemi Assesor Bielicki został delegowany w skutku tego mianowani biegli udzielili opinią iż tak nieruchomość jako i grunta dogodnie w naturze podzielić się nie dadzą i wartość nieruchomości Nr. 2516 i 2517 przy ulicy Żytniej położonej na rs. 3200 kop. 84 1/2 zaś gruntów za okopami na rs. 1061 kop. 50 ustanowili.

Następnie Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem daty 20 Marca (1 Kwietnia) 1863 r. powyższe dzieło biegłych, zatwierdzając strony celem odbycia sprzedaży przed delegowanego Asesora odesłał.

Nieruchomość Nr. 2516 i 2517 w Warszawie przy ulicy Żytniej położona składa się jak następuje z domu frontowego drewnianego o parterze, wozowni w podwórku po prawej stronie komórek i kloaki, przystawki przy wozowni studni cembrowanej, parkanu z desek dwóch piwnic i ogrodu w którym tak drzewa i krzewy są owocowe i dzikie, bruku gruntu jest łokci kw. 19771 któren jest emfiteutyczny i z niego opłaca się czynsz do Magistratu miasta Warszawy suma rs. 9 kop. 90.

Grunta za okopami miasta Warszawy będące między Rogatkami Powązkowskiemi a Wolskiemi bliżej jednak Powązkowskich leżące Nr. 2311*e* oznaczone są wieczysto dzierżawne z których czynsz w ilości rs. 3 opłaca się rocznie do Probostwa Panny Marji w Warszawie. Nadto opłaca się kontyngens furażowy rocznie w ilości kop. 30

Grunta te mają obszerności łokci kw 72030 o bliższych szczegółach pod każdym względem powziąść można wiadomość tak z taksy biegłych u podpisanego Adwokata w Warszawie pod Nr. 1775 przy ulicy Ś-to Jerskiej zamieszkałego, oraz w Kancelarji i Pisarza Trybunału Wydziału I. w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej istniejącej. Po złożeniu warunków licytacyjnych pierwsza publikacja takowych odbyła się w d. 8 (20) Kwietnia 1863 r. o godzinie 9 3/4 rano i termin do drugiej publikacji takowych a zarazem przygotowawczego przysądzenia wyznaczony został na dzień 29 Maja (10 Czerwca) 1863 r. godzinę 9 1/2 rano, po odbyciu którego termin do ostatecznej sprzedaży nieruchomości Nr. 2516 i 2517 w Warszawie położonej, oraz gruntów pod Nr. 2311*e* za Rogatkami Wolskiemi położocych na dzień 13 (25) Czerwca 1863 r. godzinę 5 po południu wyznaczony został który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej przed W. Bielickiem Asesorem delegowanym, licytacja rozpocznie się nieruchomości N. 2516/17 w Warszawie położonej, od sumy r. 3200 kop. 84 1/2, zaś gruntów Nr. 2311*e* os. sumy rs. 1061 kop. 50 jako szacunku przed biegłych wynalezionego.

Teodor Łącki, Adwokat.

(N. D. 2654)

Wyrokiem Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie daty 24 Stycznia (5 Lutego) 1863 r. między Józefem Kajetanem dwóch imion Makowskim Obywatelem, współwłaścicielem nieruchomości N. 57 180 i 199 w Warszawie zaś pod N. 57 zamieszkałym powodem przez Teodora Łąckiego Adwokata stawającym z jednej. A

1. Apolonją Makowską wdową w Warszawie pod N. 57 zamieszkałą,

2. Antoniną-Izabellą dwóch imion Makowską Panną pełnoletnią w Warszawie pod N: 57 zamieszkałą przez Mieczysława Wyrzykowskiego Patrona stawającymi z drugiej strony zapadłym, nakazanym został dział majątku ruchomego i nieruchomego po Kajetanie Makowskim pozostałego, mianowicie z nieruchomości N. 57. 180. 199 w Warszawie położonej składającego się, opinia o niepodzielności lub podzielności postanowiona, w razie niemożności, oszacowanie jej przez biegłych, i sprzedaż przez publiczną licytacją rozporządzona. biegli mianowani a do kierowania czynnościami działowemi Asesor Trybunału Józef Brzeziński został delegowany. W skutku tego mianowani biegli udzielili opinią iż nieruchomość powyższa dogodnie w naturze podzielić się niedai wartość jej na rs. 18282 kop. 62 ustanowili. Następnie Trybunał tutejszy wyrokiem daty 8 (20) Kwietnia 1863 r. zapadłym, powyższe dzieło biegłych zatwierdził.

Nieruchomość N. 57. 180. 199. w Warszawie stykają się z sobą i formują prawie czworobok rowno-boczny w Cyrkule 1ym w parafii Śgo Jana, pod juryzdykcją Sądu Pokoju Wydziału Igo granicznią z ulicą Rynek Starego miasta z ulicą Kamienne schodki i ulicą Brzozową, z jednego zaś tylko boku dotykają ościennych posesji prywatnych, składają się z domu murowanego N. 57 oznaczonego, z domu N. 180 i kloak drwalni murowanych, dołu balami cembrowanego, bruku z kamieni polnych, grunt pod nieruchomością N. 57. 180. jako z sobą połączonych mają jedno podwórko z domu masiw murowanego N. 199, oznaczonego narożnego, od ulicy Brzozowej i kamiennych schodków gruntu pod nieruchomością N. 57. jest łokci kw. 789 3/4, pod nieruchomością N. 180 łokci kw. 723 3/4 które są dziedziczne, pod nieruchomością zaś N. 199. jest łokci kw. 111 1/2, grunt jest emfiteutyczny z którego opłaca się czynszu do Magistratu m. Warszawy rs. 3 kop. 60.

o bliższych szczegółach pod każdym względem powziąść można wiadomość tak z taxy biegłych u podpisanego Adwokota w Warszawie pod N 1775, przy ulicy Śto Jerskiej zamieszkałego, oraz w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Wydziału 2. W. Marczewskiego w Warszawie pod N. 549, przy ulicy Długiej istniejącej.

Po złożeniu warunków licytacyjnych, pierwsza publikacja takowych odbyła się w dniu 12 (24) Kwietnia 1863 r. o godzinie 9 3/4 rano przed W. Józefem Brzezińskim Asesorem Delegowanym i termin do drugiej publikacji takowych a zarazem przygotowawczego przysądzenia wyznaczony został na dzień 25 Maja (6 Czerwa) 1863 r. godziuę 9 1/2 rano po odbyciu którego termin do ostatecznej sprzedaży nieruchomosci powyższej wyznaczony został na dzień 11 (23) Czerwca 1863 r. godzinę 4 1/2 po południu, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale 2m pod N. 549 przy ulicy Długiej przed W. Józefem Brzezińskim Asesorem Delegowanym.

Licytacja nieruchomości N. 57, 180, i 199 w Warszawie łączność stanowiących i razem sprzedawanych rozpocznie się od sumy rs. 18282 kop. 62 jako szacunku przez biegłych wynalezionego.

Teodor Łącki, Adwokat.

LISTY GOŃCZE.

(N. D. 2229) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Piotrkowskiego.*

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, iżby na Juljusza Holer, wyrobnika ze wsi Czarnegolasu gminy Grabówka pochodzącego, o rozboje z morderstwem połączone silnie poszlakowanego przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, baczną uwagę zwracały i w razie ujęcia Sądowi tutejszemu dostawiły: Rysopis poszukiwanego jest następujący: lat ma 29, wzrostu dobrego, budowy ciała silnej, włosów ciemno blond, nosa miernego, ust zwyczajnych, twarzy ściągło okrągłej, ubiera się po miejsku, mówi po polsku i po niemiecku.

Piotrków d. 30 Kwiet. (12 Maja) 1863 r.

Sędzia Prezydujący,

Asesor Kolegialny, Dobiecki.

(N. D. 2480) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Bialskiego.*

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Lejzora Bindera *v.* Ajzensztanda lat 38 mającego rodem z miasta Tarnogroda Powiatu Zamoyskiego a księgami Ludności w m. Chełmie Powiecie Krasnostawskim Gubernii Lubelskiej objętego, za kradzież prawomocnym wyrokiem na lat ośm robót w poprawczych aresztanckich rotach skazanego, karę pełniącego, i z tutejszego domu badań zbiegłego, ściśle śledziły a ujętego pod ścisłą strażą do tutejszego lub najbliższego Sądu dostawiły. Rysopis: Wzrostu dobrego, twarzy ściągłej, włosów na głowie brodzie i faworytach ciemno blond, czoła wysokiego, oczu piwnych, nosa małego pociągłego, bez znaków szczególnych: ubrany był w czasie swej ucieczki w spodnie letnie w czarne paski, koszule z płótna skarbowego, buty proste. i w kurtkę aresztancką z sukna szarego.

Biała dnia 18 (30) Maja 1863 r.

Sędzia Prezydujący, Waleszyński

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 2660) Sola weksel na rs. 120 przez **Abrama Selig Rosen** na rzecz S. **Weinberga** z terminem jednomiesięcznym wystawiony w dniu 9 Września r. z. zgubiony został.

Łaskawy znalazca raczy takowy odnieść do p. Salomona Cohn pod Nr. 1809 za stosowną nagrodą

Salomon Cohn.

Do dzisiejszego Numeru Dziennika dołącza się Wykaz Numerów Listów Zastawnych skradzionych z Głównej Kasy Królestwa.